

วารสาร

ศาลากลาง

ภายใต้มูลนิธิทรัพยากรปัญญา

ตรุษจีนเยาวราช

ย้อนรอย "วันครู" 67 ปี
ประเพณีรำลึกบูรพาจารย์

"ไอคอน" เรือสำราญ
ลำใหญ่ที่สุดในโลก
เริ่มให้บริการแล้ว

ปีที่ ๓ ฉบับที่ ๑
มีนาคม ๒๕๖๗

บทบรรณาธิการ

ปีใหม่ 2567 ซึ่งตามลัคนาราศี ถือว่าเป็นปีมังกรผ่านพ้นไปแล้ว 3 เดือน บก. หวังเป็นอย่างยิ่ง บรรดา FC ของวารสาร “ตาสว่าง” ทุกเพศทุกวัยจะเริ่มต้นด้วยสิ่งดี ๆ ในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นสุขภาพจิต สุขภาพกาย การศึกษาเล่าเรียนการทำงาน ตลอดจนการดำเนินชีวิตของสมาชิกในครอบครัว

แน่นอนว่า ในทุกครั้งที่เริ่มต้นปีใหม่ ความเป็นไปบนโลกใบนี้ก็คือ ผู้ที่อ่อนเยาว์ตลอดจนคนหนุ่มสาวย่อมเจริญวัยเติบโตขึ้น ขณะที่ผู้อาวุโสร่วงโรยแก่เฒ่าลงตามวันเวลาเป็นสัจธรรม

แต่ไม่ว่าจะอยู่ในกลุ่มไหน บก. อยากจะบอกว่า เป้าหมายที่ควรจะวางไว้ในชีวิตของพวกเราก็คือ ควรจะอยู่กับตัวเองให้มีความสุขอย่าคาดหวังอะไรให้สูงเกินฐานะ ใช้ชีวิตบนความเรียบง่ายและรู้จักพอ

ที่สำคัญคือ ต้องยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นและจบสิ้นลงไปแล้วให้ได้ ทั้งหมดนี้ บก. เชื่อว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เราใช้ชีวิตในทุก ๆ วันได้อย่างมีความสุขอะนะ

“พันทิwa”

บรรณาธิการ

บรรณาธิการ

:พันทิwa

ประจำกองบรรณาธิการ

:วิจิตร แดงน้อย

:ดร.ปุณณฤช ลลิตธนมงคล

:จักรกฤษณ์ ชุ่มสาย ณ อยุธยา

:เพิ่มศักดิ์ โตสวัสดิ์

:จิรัฐติ ชวนะประยูร

พิมพ์ที่

เบ็ดเตล็ดการพิมพ์

โทร. 0-2669-3131-4 แฟกซ์: 0-2243-2363

วารสาร “ตาสว่าง” ฉบับเดือน มีนาคม 2567

ปีที่ ๓ ฉบับที่

สารบัญ

หน้า

1. ย้อนรอย “วันครู” 67 ปี ประเพณีรำลึกบูรพาจารย์	6
2. แร่ข้าวเล่าโลก	8
3. น้อมรำลึกพระอาจารย์วิชาภาษาฝรั่งเศส	10
4. 3 กุมภาพันธ์ วันทหารผ่านศึก “ดอกป๊อบปี้” บานสะพรั่ง	12
5. JAL “รอยยิ้มกล้า” ความสำเร็จของการศึกษาโศกนาฏกรรมในอดีต	14
6. “บ้านพระราชทาน” พระมหากรุณาธิคุณสู่พสกนิกร	16
7. ตรุษจีนเยาวราช จีน-ไทย ใช้อินไกล พี่น้องกัน	18
8. เชื้อคอิน ไม่มีแฮท สถานตากอากาศบางปู ท่องเที่ยวย้อนยุคสมัยพ่อแม่ยังสาว	20
9. อิทธิพันธ์ เอี่ยมสมาน แชมเปียนการแข่งขันปลูกข้าว	22
10. เปิดตัว “ออมอม” นักวอลเลย์วัยใส เจ้าของความสูง 180 ซม.	24
11. “ชมพู่” สาวน้อยลูกครึ่งไทย-อิตาลี คว่าเหรียญเงินกีฬาเยาวชนโอลิมปิกฤดูหนาว	26
12. กดLikeใช้เลย น้องปกป้อง เด็กยอดกตัญญู	28
13. ภาพเก่าเล่าเรื่อง	30

**พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินี
ทรงประกอบพิธีสังเวยพระป้ายในเทศกาลตรุษจีน**

เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567 : ภาพจากหนังสือพิมพ์มติชน

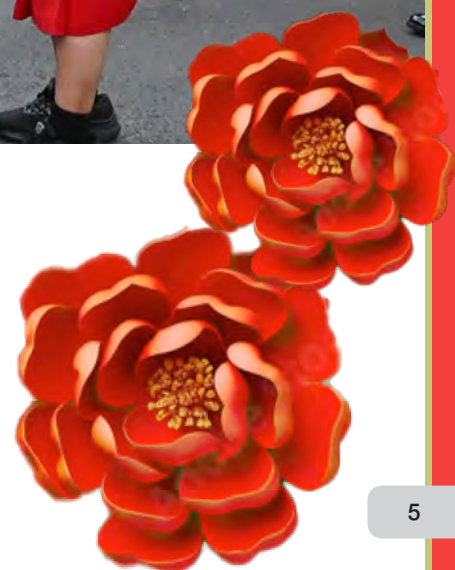

ตรุษจีน

กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ส่งมอบอั่งเปา ให้คณะสิงโต

ในการเสด็จทรงเปิดงานตรุษจีนเยาวราช เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567
ภาพจากหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ

ย้อนรอย “วันครู” 67 ปี ประเพณีรำลึกบูรพาจารย์

โดย ธนกฤต กุลสุพล

ปี พ.ศ.2567 ไม่เพียงแต่จะเป็นปี “มังกรทอง” ตามลัคนาราศี ซึ่งตามความเชื่อในหลักโหราศาสตร์ ถือว่าเป็นปีที่ดีมีมงคลสำหรับการดำเนินชีวิตของสุจริตทั่วไปเท่านั้น หากแต่ปี พ.ศ.2567 ยังเป็นวาระที่ “วันครู” ถือกำเนิดขึ้นมาครบ 67 ปี หลังจากที่ประเทศไทยให้ความสำคัญกับคำว่า “ครู” อย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี พ.ศ.2500 เป็นต้นมา

เป็นที่รับรู้กันว่า 16 มกราคมของทุกปี เป็น “วันครู” ที่ยึดถือกันมายาวนานว่า วันนี้คือวันแห่งการเชิดชูยกย่องผู้ที่อยู่ในฐานะครู ผู้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้และอบรมสั่งสอนปลูกฝังให้ลูกศิษย์ทั้งหญิงและชาย เติบโตขึ้นมาเป็นคนดีของสังคมพร้อมด้วยวิชาความรู้ความสามารถนำไปหาเลี้ยงชีพให้แก่ตนเองและครอบครัว มีความซื่อสัตย์ รักดีต่อสถาบันทั้ง 3 คือชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นกำลังสำคัญอันหนึ่งในการจรรโลงชาติบ้านเมืองให้มีความมั่นคงยั่งยืนรักษามรดกที่บรรพชนสร้างไว้

ดังนั้นครูจึงได้ชื่อว่าเป็นบุคลากรสำคัญเป็นเสมือนต้นธารในการส่งเสริมให้รากฐานของแผ่นดินเข้มแข็งมีความเจริญก้าวหน้าจากอดีตมาจนถึงปัจจุบัน

เป็นความจริงที่ว่า ทุกชาติบนโลกใบนี้ แม้จะแตกต่างกันด้วยภูมิประเทศที่ตั้งตลอดจนภาษาและวัฒนธรรมประเพณี แต่สิ่งที่เสมอ

เหมือนกันก็คือ การมีผู้ทำหน้าที่ “ครู” ซึ่งเป็นบูรพาจารย์ที่ประสิทธิประสาทความรู้ในทุกมิติและทำให้ทุกชีวิตที่เกิดขึ้นเป็นคนได้อย่างสมบูรณ์ครบถ้วน

สำหรับประเทศไทย วันครูถือกำเนิดขึ้นเป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ 16 มกราคม พ.ศ. 2500 ดังนั้นในปีนี้ วันครูจึงเป็นวันครูแห่งชาติในปีที่ 67 ซึ่งในทุก ๆ ปี เมื่อวันครูเวียนมาถึง นายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นผู้นำประเทศฝ่ายบริหารจะได้มอบคำขวัญให้แก่บุคลากรในวิชาชีพครู เป็นประเพณีสืบทอดกันมา

สำหรับในปีนี้ นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ได้ให้คำขวัญว่า “ครูวางฐานคิด ส่งเสริมศิษย์สร้างสรรค์”

จุดประสงค์ในการมีวันครูก็เพื่อให้นักเรียนได้ระลึกถึงพระคุณของครูบาอาจารย์ ซึ่งเปรียบเสมือน “เรือจ้าง” ที่พาศิษย์ข้ามน้ำไปสู่ฝั่ง เป็นเสมือนแม่พิมพ์หล่อหลอมของชาติที่ได้อบรมสั่งสอนเรามาตั้งแต่เล็ก ทำให้เราเติบโตเป็นคนดีมีวิชาความรู้ เป็นคนดีของสังคมและประเทศชาติ

ในนิยามของคำว่า “ครู” มาจากศัพท์ภาษาสันสกฤต คำว่า “คุรุ” และภาษาบาลีคำว่า “ครู” หมายถึงผู้อบรมสั่งสอนแนะนำผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้สร้างสรรค์ภูมิปัญญาและพัฒนามนุษย์ไปสู่ความเจริญรุ่งเรืองของสังคมและประเทศชาติ เป็นผู้ที่มีหน้าที่สั่งสอนอบรมวิชาความรู้ การอ่านเขียน รวมไปถึงการแนะนำในการใช้ชีวิตประจำวันและการทำงาน

ประวัติของวันครูในประเทศไทย เริ่มต้นจากการประกาศพระราชบัญญัติครูในราชกิจจานุเบกษาเมื่อปี พ.ศ.2488 ซึ่งระบุให้มีสภาในกระทรวงศึกษาธิการเรียกว่า “คุรุสภา” ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลและกำหนดให้ครูทุกคนเป็นสมาชิกคุรุสภา

ทั้งนี้คุรุสภามีหน้าที่ในเรื่องของสถาบันวิชาชีพครูในขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ให้ความเห็นในเรื่องนโยบายการศึกษา รับผิดชอบการจัดสวัสดิการให้แก่ครูและครอบครัว เพื่อให้ได้รับความช่วยเหลือตามสมควร ตลอดจนเป็นหลักในการส่งเสริมความรู้และความสามัคคีของครู

ด้วยเหตุนี้ในทุก ๆ ปี ครุสภาจึงจัดให้มีการประชุมสามัญ ครุสภาประจำปี เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้แทนครูจากทั่วประเทศแสดงผลงานในรอบปีที่ผ่านมา สถานที่ในการประชุมสมัยนั้นใช้หอประชุม “สามัคคยาจารย์” หอประชุมของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จนกระทั่งในปี พ.ศ.2499 ในที่ประชุมสามัญครุสภาประจำปี จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นซึ่งดำรงตำแหน่งประธานกรรมการอำนวยการคุรุสภากิตติมศักดิ์ได้กล่าวปราศรัยต่อที่ประชุมครูทั่วประเทศ มีความตอนหนึ่งว่า

“เนื่องจากผู้เป็นครูมีบุญคุณเป็นผู้ให้แสงสว่างในชีวิตของเราทั้งหลาย ข้าพเจ้าคิดว่า “วันครู” ควรมีสักวันหนึ่งสำหรับให้บรรดาลูกศิษย์ทั้งหลายได้ แสดงความเคารพสักการะต่อบรรดาครูผู้มีพระคุณ เพราะเหตุว่าสำหรับคนทั่วไปถ้าถึงวันตรุษ วันสงกรานต์ เราก็จะนำอัฐิของผู้มีพระคุณบังเกิดเกล้ามาทำบุญ ทำทาน คนที่สองรองลงไปก็คือครูผู้เสียสละทั้งหลาย ข้าพเจ้าคิดว่าในโอกาสนี้จะขอฝากที่ประชุมไว้ด้วย ลองปรึกษาหารือกันในหลักการที่จะมีวันครูหวังว่าทุกคนคงจะไม่ขัดข้อง”

จากแนวความคิดนี้ กอปรกับความคิดเห็นของครูที่แสดงออกทางสื่อมวลชนและอื่น ๆ ที่ล้วนเรียกร้องให้มี “วันครู” เพื่อให้เป็นการรำลึกถึงความสำคัญของครูในฐานะที่เป็นผู้เสียสละประกอบคุณงามความดีเพื่อประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นอันมาก

ที่ประชุมครุสภาสามัญในปีนั้น จึงได้พิจารณาเรื่องนี้และมีมติ เห็นควรให้มี “วันครู” เพื่อเสนอคณะกรรมการอำนวยการต่อไป โดยได้เสนอในหลักการว่า เพื่อให้วันครูเป็นวันประกอบพิธีระลึกถึงคุณบูรพาจารย์และส่งเสริมสามัคคีธรรมระหว่างครู

ในที่สุดคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2499 กำหนดให้วันที่ 16 มกราคมของทุกปีเป็น “วันครู” เหตุที่เลือกวันที่ 16 มกราคม เพราะวันนั้นคือวันที่ประกาศพระราชบัญญัติครูในราชกิจจานุเบกษา (16 มกราคม พ.ศ.2488) และให้กระทรวงศึกษาธิการสั่งการให้นักเรียนและครูหยุดเรียนในวันดังกล่าวได้ และปฏิบัติเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน

เมื่อสิ้นสุดปี 2499 ขึ้นสู่อีกปีใหม่ จึงมีการจัดงานวันครูเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 16 มกราคม 2500 ในส่วนกลางใช้สถานที่ของกรีฑาสถานแห่งชาติเป็นที่จัดงาน งานวันครูนี้ได้กำหนดเป็นหลักการให้จัดทำ “อนุสรณ์งานวันครู” แจกจ่ายต่ออนุชนรุ่นหลังทุกปี อนุสรณ์เหล่านั้นประกอบด้วย หนังสือประวัติครู หนังสือที่ระลึกวันครู และสิ่งก่อสร้างที่เป็นถาวรวัตถุ

ไม่ว่าผู้อ่านจะอยู่ในวัยใดและไม่ว่าเวลาจะล่วงผ่านไปนานแค่ไหน แต่เชื่อได้เลยว่า อย่างน้อยครั้งหนึ่งในชีวิตของทุกคนจะต้องเคยขับขานบทไหว้ครูมาแล้วเหมือน ๆ กัน

...บทไหว้ครู...

“ปาเจราจารย์ยา โทนิติ คุณุตระนาสาสกา”

ข้าขอประณตน์องมลักการ บูรพาคุณาจารย์
ผู้ก่อเกิดประโยชน์ศึกษา ทั้งท่านผู้ประสาทวิชา
อบรมจริยา แก่ข้าฯ ในกาลปัจจุบัน

ข้าขอเคารพอภิวันท์

ระลึกคุณอนันต์ ด้วยใจนิยมบูชา

ขอเดชกตเวทิตา อีกวิริยะพา

ปัญญาให้เกิดแตกฉาน

ศึกษาสำเร็จทุกประการ

อายุยืนนาน อยู่ในศีลธรรมอันดี

ให้ได้เป็นเกียรติเป็นศรี ประโยชน์ทวี

แก่ข้าฯ และประเทศไทยเทอญ

“ปัญญาวุฒิ กะเรเตเต ทินโนวาเท นะมามิหัง”

หลังจากจบบทไหว้ครู ตัวแทนของนักเรียนก็จะนำพานพุ่มดอกไม้ไปมอบให้ครูพร้อมกับกราบลงเพื่อแสดงความเคารพและสำนึกในพระคุณซึ่งครูก็จะอวยพรกลับมาแก่ศิษย์เช่นกัน

แม้วันครูซึ่งเป็นผู้ประสิทธิประสาทวิชาอาจจะมีเพียงปีละหนึ่งวัน แต่สำหรับครูคนแรกของเราทุกคนคือพ่อแม่ วันครูไม่ควรจะมีเพียงปีละครั้ง

เพราะ “พ่อแม่” ผู้ที่สั่งสอนเรามาตั้งแต่เกิด สอนให้เราพูดได้ เดินได้ คือ ครูคนแรกของเราที่ควรกตัญญูรำลึกถึงพระคุณของท่านในทุก ๆ วัน

ศาลโลกรับพิจารณา คดีความรุนแรงในฉนวนกาซา

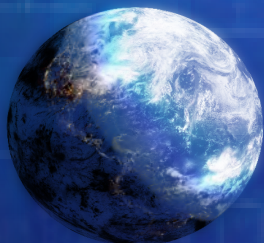
เป็นอีกก้าวที่สำคัญในความพยายามยุติความรุนแรงในฉนวนกาซา เมื่อศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ หรือ ศาลโลก มีคำสั่งให้อิสราเอลต้องทำทุกอย่างและใช้มาตรการทั้งหมดเพื่อป้องกันการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ในฉนวนกาซา โดยผู้พิพากษาศาลโลกเรียกร้องให้อิสราเอลพยายามจำกัดการเสียชีวิตและความเสียหายที่เกิดขึ้นจากการโจมตีของกองทัพอิสราเอล พร้อมกับย้ำว่า ศาลจะไม่จำหน่ายคดีดังกล่าวออกไป พร้อมกับคำสั่งมาตรการชั่วคราว 6 ประการเพื่อปกป้องชาวปาเลสไตน์ในฉนวนกาซา

แอฟริกาใต้ได้แจ้งต่อผู้พิพากษาศาลโลกว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนอย่างยิ่งสำหรับศาลที่จะต้องออกมาตรการชั่วคราว โดยขอให้ศาลสั่งอิสราเอลให้ระงับปฏิบัติการทางทหารในและต่อฉนวนกาซาทันที แต่ศาลปฏิเสธที่จะออกคำสั่งดังกล่าว นายริยาด อัล-มาลากี รัฐมนตรีต่างประเทศปาเลสไตน์ ออกมาแสดงความยินดีต่อมาตรการชั่วคราวของศาลโลกดังกล่าว โดยระบุว่า ผู้พิพากษาศาลโลกประเมินตามข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยยึดหลักมนุษยธรรมและกฎหมายระหว่างประเทศ นับตั้งแต่อิสราเอลเปิดฉากโจมตีในฉนวนกาซาจนถึงขณะนี้ มีรายงานการเสียชีวิตในฉนวนกาซาแล้วกว่า 25,900 ราย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้หญิงและเด็ก

อิหร่านส่งดาวเทียม
ขึ้นสู่วงโคจร
พร้อมกับ 3 ดวง
ในคราวเดียว

แสร้งว่า
เล่าโลก

“ไอคอน” เรือสำราญ ลำใหญ่ที่สุดในโลก เริ่มให้บริการแล้ว

เมื่อวันที่ 28 มกราคม ที่ผ่านมา เรือ “ไอคอน ออฟ เดอะ ซีส์” (Icon of the Seas) เรือสำราญขนาดใหญ่ที่สุดในโลกของบริษัท รอยัล แคริบเบียน ได้แล่นออกจากเมืองไมอามี รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา ในการเดินทางเที่ยวปฐมฤกษ์ พร้อมผู้โดยสารและลูกเรือจำนวนเทียบเท่ากับประชากรของเมืองเล็กๆ เรือลำดังกล่าว มีมูลค่าประมาณ 2,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ใช้เวลาสร้างนานกว่า 900 วัน ที่ต่อเรือในเมืองตุรกุ ประเทศฟินแลนด์ ประกอบด้วยค้ำฟ้าเรือ 20 ชั้น และห้องสำหรับผู้โดยสารมากกว่า 5,600 ห้อง จากความจุของผู้โดยสาร 7,600 คน รวมถึงลูกเรืออีก 2,350 คน ตัวเรือขับเคลื่อนโดยก๊าซธรรมชาติเหลว (แอลเอ็นจี) ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม อีกทั้งยังมีระบบเปลี่ยนของเสียให้เป็นก๊าซที่ผลิตพลังงาน และระบบรีเวิร์สออสโมซิส สำหรับการจัดหาน้ำดื่มเกือบทั้งหมดที่เรือต้องการด้วย ทั้งนี้เรือไอคอน จะล่องทะเลแคริบเบียนเป็นเวลา 1 สัปดาห์ ก่อนเดินทางกลับเมืองไมอามี

ภัยธรรมชาติเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ขณะที่ทั้งโลกกำลังเฉลิมฉลองกับเทศกาลปีใหม่ ในวันที่ 1 มกราคม 2567 แต่ในวันเดียวกันนี้เอง ได้เกิดแผ่นดินไหวขนาด 7.6 ริกเตอร์ มีศูนย์กลางห่างออกไปเพียง 7 กม. จากนครซุซุในคาบสมุทรโนโตะ จังหวัดอชิกาวะ ประเทศญี่ปุ่น ทำให้บ้านเรือนพังเสียหาย แผ่นดินถล่ม เกิดความเสียหายอย่างกว้างขวางบนคาบสมุทรโนโตะ โดยเฉพาะในเมืองวาจิเมะ ซุซุ และอานามิซุ มีรายงานผู้เสียชีวิตทั้งหมด 232 รายและผู้สูญหาย 22 ราย ในจังหวัดอชิกาวะ รวมทั้งยังทำให้เกิดสึนามิสูง 6 เมตรตามแนวทะเลญี่ปุ่น ถือเป็นแผ่นดินไหวที่มีผู้เสียชีวิตมากที่สุดในญี่ปุ่นนับตั้งแต่แผ่นดินไหวในจังหวัดคุมาโมโตะ ใน พ.ศ.2559 ขณะที่รถไฟชินคันเซ็นต้องระงับการให้บริการบางสายเนื่องจากความเสียหายทางโครงสร้าง และแผ่นดินถล่ม โดยสายที่ได้รับผลกระทบคือสาย Tohoku, Joetsu และ Hokuriku แผ่นดินที่ถล่มลงมายังปิดเส้นทางสัญจรในหลายพื้นที่ทำให้บ้านเรือนของประชาชนถูกตัดขาดจากโลกภายนอก หลังแผ่นดินไหวยังเกิดฝนและหิมะตกลงมาอย่างหนักทำให้ประชาชน โดยเฉพาะผู้สูงอายุได้รับผลกระทบเป็นอย่างมาก

แผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ในวันปีใหม่ที่ยูบุน

ถือได้ว่าเป็นการลบคำสบประมาทจากชาติตะวันตกได้อีกครั้ง เมื่ออิหร่านประกาศความสำเร็จในการส่ง “ดาวเทียมสำรวจ” พร้อมกัน 3 ดวงในคราวเดียว โดยเมื่อวันที่ 27 มกราคม ที่ผ่านมา สำนักงานอวกาศอิหร่านรายงานว่า จรวดไซมอร์ก หรือ นกฟีนิกซ์ ได้ทะยานขึ้นจากฐานปล่อยจรวด ในพื้นที่แห่งหนึ่งของประเทศ เพื่อนำส่งดาวเทียม 3 ดวง ขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ ซึ่งภารกิจดังกล่าวประสบความสำเร็จอย่างงดงาม และเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ของอิหร่าน ที่สามารถส่งดาวเทียมพร้อมกัน 3 ดวง ในคราวเดียว โดยดาวเทียมทั้ง 3 ดวง ได้แก่ “มาห์ดา” มีน้ำหนักประมาณ 32 กิโลกรัม เพื่อทดสอบระบบส่งดาวเทียมที่ได้รับการพัฒนาในระดับสูง ดาวเทียม “เคย์ฮาน 2” และ “ฮาเตฟ” ซึ่งแต่ละดวงมีน้ำหนักยังไม่ถึง 10 กิโลกรัม มีเป้าหมายเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของระบบกำหนดตำแหน่งบนอวกาศ และการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีวิทยุแบบดิจิทัล ซึ่งส่งสัญญาณในแถบความถี่แคบ

น้อมรำลึกพระอาจารย์ วิชาภาษาฝรั่งเศส

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

โดย กัมปณัช หู้เต็ม

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เมื่อครั้งเป็นพระอาจารย์ที่คณะอักษรศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วันที่ 16 มกราคม ซึ่งเป็นวันครูแห่งชาติ บรรดาลูกศิษย์ทุกเพศทุกวัยต่างรำลึกถึง พระคุณของครูอาจารย์ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ อบรมสั่งสอนให้เป็นคนดีมาจนถึงปัจจุบัน

ในจำนวนนี้ยังมีบุคคลอีกกลุ่มหนึ่ง ซึ่งถือเป็นโชคดียิ่งที่ได้มีโอกาสเป็นศิษย์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์ โดยพระองค์ทรงเริ่มต้นการเป็นพระอาจารย์ครั้งแรก ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี 2495 และทรงทำหน้าที่พระอาจารย์ สอนวิชาภาษาฝรั่งเศส ทั้งสนทนาภาษาฝรั่งเศสและวรรณคดีฝรั่งเศส ติดต่อกันจนถึง ปี 2501

ไม่เพียงแต่เท่านั้นในปี 2512 ถึง 2520 ยังทรงเป็นพระอาจารย์ สอนวิชาภาษาฝรั่งเศสที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกแห่งหนึ่งด้วย

นี่จึงเป็นเรื่องที่คนรุ่นหลัง วัยหนุ่มสาวในปัจจุบันสมควรจะรับรู้ได้ว่า สถาบันพระมหากษัตริย์ของไทย มีความใกล้ชิดกับปสกนิกรชาวไทยมากเพียงใด เพราะไม่เพียงแต่พระราชกรณียกิจต่างๆ ที่สร้างคุณประโยชน์นานับการแก่บ้านเมืองเท่านั้น หากการถ่ายทอดองค์ความรู้ ก็ยังทรงมีพระกรุณาธิคุณ เพื่อแผ้วถางนิสิตนักศึกษา โดยไม่ถือพระองค์แต่อย่างใด

อาจารย์ “สวัสดิ์ จงกล” อดีตผู้รับผิดชอบเอกสารประวัติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ประจำหอประวัติจุฬา เป็นศิษย์รุ่นแรกในสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ ย้อนอดีตให้ฟัง ขณะที่ตนเองมีอายุ 76 ปี ผ่านทางหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันที่ 7 มกราคม 2551 หลังจากที่มีสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ สิ้นพระชนม์ผ่านไป 5 วัน มีความบางตอนว่า

“..จำได้ว่าเข้าเป็นนิสิตอักษรเมื่อปี 2492 พอถึงปี 2495 ก็ทราบข่าวที่ว่า สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ซึ่งตอนนั้นยังทรงเป็นสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา จะเสด็จมาทรงงานเป็นพระอาจารย์สอนวิชาภาษาฝรั่งเศส ที่คณะอักษรศาสตร์..

“..ตอนนั้น มินิสิตปี 4 เรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสราว 30 คน เมื่อทุกคนทราบข่าวสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ จะทรงมาเป็นพระอาจารย์ พวกเราก็ตื่นเต้นมาก โดยจะทรงสอนพวกเราครั้งละ 1 ชั่วโมงต่อหนึ่งอาทิตย์

“นิสิตก็คุยกันกับคนบติว่า เวลาเรียนกับสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ จะต้องพูดคุยอย่างไร คนบติก็บอกว่า หากเป็นภาษาไทยให้ใช้ราชาศัพท์ แต่ถ้าเป็นภาษาฝรั่งเศสก็ให้ใช้คำที่เห็นว่าคุยกับเชื้อพระวงศ์ เวลาที่พวกเราพูดถึงพระอาจารย์ ก็มักจะใช้ว่าอาจารย์สมเด็จพระบ่าง สมเด็จอาจารย์บ้าง ซึ่งที่ถูกต้องคืออย่างหลัง..”

ลูกศิษย์รุ่นแรกของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ เล่าต่อว่า

ในปีนั้นสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงสอนวิชาวรรณคดีโรแมนติกให้กับนิสิตอักษรศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ซึ่งบรรยากาศการเรียนการสอนนั้น อาจารย์สวัสดิ์ย้อนความหลังว่า ชั่วโมงแรกที่เรียน ปรากฏว่าแทบไม่มีนิสิตคนไหนจดอะไรเลย เพราะมัวแต่จ้องพระพักตร์ของพระองค์

โดยอาจารย์สวัสดิ์อธิบายเหตุผลว่า

“เป็นเพราะพระองค์มีพระสิริโฉมที่งดงามมาก...”

...และเมื่อหลายอาทิตย์ผ่านไปนิสิตก็ยังคงมัวแต่ชมพระพักตร์ โดยไม่มีใครจดอะไรในสมุด พระองค์จึงมีรับสั่งว่า

“มัวแต่มองฉันไม่จด ไม่ถามเลย แล้วจะได้อะไร”

เมื่อรับสั่งเช่นนั้นแล้ว นิสิตจึงได้ตั้งใจเรียนมากขึ้น

เมื่อเป็นพระอาจารย์นั้น ทรงทุ่มเทและเอาพระทัยใส่การเรียนการสอนมาก ทรงใช้ภาษาฝรั่งเศสในการเรียนการสอนทั้งหมด เพื่อให้ นิสิตได้ฝึกภาษาฝรั่งเศส ทรงออกเสียงภาษาฝรั่งเศสได้อย่างชัดเจน ไพเราะ นิสิตจึงฟังเข้าใจง่าย ทำให้พัฒนาทักษะภาษาฝรั่งเศสได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

อีกคนหนึ่งที่เป็นอดีตลูกศิษย์ ในสมเด็จพระเจ้าพี่นาง
ก็คือ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดอกเตอร์ วิจิตร ภาณุพงศ์ ซึ่งเคย
ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เล่าถึงความหลังขณะที่ตนเองมีอายุ 73
ปี มีความบางตอนว่า

“สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอฯ ทรงมีวิธีการสอนอย่างที่ทำให้
การเรียนรู้ไม่น่าเบื่อ การออกเสียงภาษาฝรั่งเศสของพระองค์ก็ชัดเจน
ดีมากราวกับคนฝรั่งเศสเอง ปกติฟังภาษาฝรั่งเศสลำบาก แต่เมื่อได้
ฟังพระองค์ท่านทรงออกเสียงแล้วก็ฟังง่าย ออกเสียงตามท่าน ทำให้
มีความสุขและสนุกในการเรียน มีสมาธิในการเรียนมากขึ้น...

“...ที่เด่นสะดุดตาลูกศิษย์ทุกคน คือสมเด็จพระเจ้า
พี่นางเธอฯ ทรงพระสิริโฉมงดงามมาก เพราะฉะนั้น บางครั้งเมื่อ
พวกเราเรียน ก็จะมีคนแอบถ่ายรูปพระองค์ท่านเสียเพลิน”

ในปี 2526 เมื่อทรงเจริญพระชันษา 6 รอบ พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
สถาปนาพระอิสริยยศดีเป็นเจ้าฟ้ากรมฝ่ายในตามโบราณราช
ประเพณีเป็นพระองค์แรกในรัชกาล ทรงพระนามว่า “สมเด็จพระ
เจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาส
ราชนครินทร์”

วันที่ 2 มกราคม 2550 หลังผ่านพ้นเทศกาลปีใหม่มาได้
เพียง 48 ชั่วโมง สำนักพระราชวังได้ออกแถลงการณ์ให้พสกนิกร
ชาวไทยได้ทราบข่าว การสิ้นพระชนม์ของสมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ
เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์

จนกระทั่งเมื่อถึงวันที่ 15 พฤศจิกายน 2551 พระบาท
สมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
โปรดกระหม่อม ให้จัดพระราชพิธีพระราชทานเพลิงพระศพ และ
พระเมรุมาศท้องสนามหลวง และปวงชนชาวไทย ทุกหมู่เหล่าได้
พร้อมใจกันส่งเสด็จสู่สวรรคาลัย

กมลฉัตร

3 กุมภาพันธ์ วันทหารผ่านศึก “ดอกป๊อปปี้” บานสะพรั่ง

โดย ธนภฤต กุลวสุพล

“ทหารมีไว้ทำไม” ถ้อยคำนี้ถูกหยิบยกมากล่าวในโลกโซเชียลหลายครั้ง ทั้งที่ทุกคนย่อมรู้อยู่แก่ใจว่า ทหารมีไว้ทำหน้าที่ปกป้องประเทศชาติ ในยามสงคราม รักษาความมั่นคงในยามสงบ และให้ความช่วยเหลือพี่น้องประชาชนเมื่อเกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติ

แม้ในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านยุทธโศปกรณ์จะมีความเจริญก้าวหน้าและทันสมัย จะเห็นได้จากการใช้โดรนหรืออากาศยานไร้คนขับ การใช้จรวดร่อนหรือขีปนาวุธที่มีความแม่นยำสูง การใช้เครื่องบินล่องหนที่เรดาร์ตรวจจับไม่ได้ ฯลฯ แต่ทหารที่เป็นคนจริง ๆ ก็ยังมีความจำเป็นและเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของกองทัพอันจะขาดเสียมิได้

ทุกชาติในโลกนี้จึงต้องมีทหารเข้าประจำการในกองทัพของตน ซึ่งในอดีต ประเทศไทยต้องพบกับภาวะสงคราม และส่งทหารเข้าร่วมสงครามหลายครั้งนับตั้งแต่สงครามโลกครั้งที่ 1 สงครามอินโดจีน สงครามโลกครั้งที่ 2 สงครามเกาหลี สงครามเวียดนาม รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ภาคใต้และการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดน

แน่นอนว่าการปฏิบัติหน้าที่ของทหารตามที่กล่าวมาข้างต้น ย่อมนำมาซึ่งความสูญเสียทั้งบาดเจ็บและเสียชีวิตอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การให้ความช่วยเหลือทหารเหล่านี้จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ในปี พ.ศ. 2490 กระทรวงกลาโหมเริ่มจัดตั้งหน่วยงานขึ้นเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ทหารบาดเจ็บ รวมทั้งช่วยเหลือครอบครัวทหารที่เสียชีวิตในการรบเป็นครั้งแรก

หลังจากนั้นในปีรุ่งขึ้น พระราชบัญญัติจัดตั้งองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกขึ้นแล้วได้ผ่านความเห็นชอบจากรัฐบาล ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2491 ทางราชการจึงถือเอาวันที่ 3 กุมภาพันธ์ของทุกปี เป็นวันทหารผ่านศึกจวบจนปัจจุบัน โดยมีสัญลักษณ์ของวันทหารผ่านศึกก็คือ “ดอกป๊อปปี้”

จนกระทั่งถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ.2511 กลุ่มภริยานายทหารชั้นผู้ใหญ่ นำโดย ท่านผู้หญิงจงกล กิตติขจร ภริยาของจอมพลถนอม กิตติขจร นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นได้เป็นประธานร่วมกันจัดตั้ง “สโมสรสงเคราะห์ครอบครัวทหารผ่านศึก” เพื่อช่วยเหลือครอบครัวทหารผ่านศึก

ต่อมาในปี พ.ศ.2512 “สโมสรสงเคราะห์ครอบครัวทหารผ่านศึก” ได้ยกระดับเป็น “มูลนิธิสงเคราะห์ครอบครัวทหารผ่านศึก” โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี รับเป็นองค์อุปถัมภ์มูลนิธิฯ เพื่อจำหน่ายดอกป๊อปปี้ในวันทหารผ่านศึก โดยดอกไม้ชนิดนี้ถูกเรียกอีกชื่อหนึ่ง “ดอกไม้ที่ระลึกวันทหารผ่านศึก”

ความหมายของดอกไม้ประจำวันทหารผ่านศึก มาจากสีแดงของดอกป๊อปปี้ที่หมายถึงเลือดของเหล่าทหารผู้เสียสละเพื่อชาติ เพื่อปกป้องแผ่นดินด้วยความกล้าหาญ เหมือนสีแดงของกลีบดอกป๊อปปี้ที่ปกคลุมผิวดินในสุสานทหารที่เบลเยียม

สำหรับกำเนิดของ “ดอกป๊อปปี้” ที่ถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ “วันทหารผ่านศึก” เกิดขึ้นเมื่อสมัยสงครามโลกครั้งที่ 1 สงบลงเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน ค.ศ. 1918 (พ.ศ. 2461) โดยฝ่ายพันธมิตรเป็นผู้มีชัยในสงคราม จอมพล เฮก แม่ทัพอังกฤษ ได้ก่อตั้ง “สันนิบาตสงเคราะห์

ทหารผ่านศึก” และเห็นว่าควรจะได้มีสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อเป็นอนุสรณ์ระลึกถึงทหารที่เสียชีวิต

และเนื่องจากการยุทธที่ทุ่งแฟลนเดอส์ ประเทศเบลเยียม มีทหารเสียชีวิตจำนวนมากและถูกนำร่างไปฝังไว้ในทุ่งดอกป๊อปปี้ ซึ่งมีใบสีแดง สีสันของทหารเหล่านั้นจึงแดงสะพรั่งไปด้วยใบป๊อปปี้ นายพล เฮกจึงตัดสินใจเลือกดอกป๊อปปี้เป็นอนุสรณ์ระลึกถึงทหารที่เสียชีวิตดังกล่าว

จากนั้นในปีถัดมา เริ่มมีการประดิษฐ์ดอกป๊อปปี้ออกมาขายใน “วันทหารผ่านศึก” โดยเงินรายได้ทั้งหมดนำไปเป็นทุนช่วยเหลือ สงเคราะห์ทหารผ่านศึก วันทหารผ่านศึกจึงถูกเรียกอีกอย่างว่า “วันป๊อปปี้” (POPPY DAY)

สำหรับประเทศไทยองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกจะจัดงานวันทหารผ่านศึก ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ ของทุกปี เพื่อเป็นการแสดงความคารวะต่อดวงวิญญาณของเหล่านักรบผู้กล้า มีการประกอบพิธีวางพวงมาลา บริเวณอนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โดยมีองคมนตรีเป็นผู้แทนพระองค์ ทำหน้าที่เป็นประธานในพิธี และพิธีเทิดไถ้องคราชนีย รวมทั้งมีพิธีสวนสนามสดุดีทหารผ่านศึก ณ ลานอเนกประสงค์ กรมทหารราบที่ 1 รักษาพระองค์ โดยมีทหารผ่านศึกจากทุกสมรภูมิเข้าร่วมในพิธี

JAL “รอดยกลำ”

ความสำเร็จของการศึกษาโศกนาฏกรรมในอดีต

โดย สุทธิพงษ์ จินธุพงษ์

จากกรณีเครื่องบินโดยสารแบบ A350-900 ของเจแปนแอร์ไลน์หรือ JAL ประสบอุบัติเหตุชนกับเครื่องบิน Bombardier Dash-8 ของหน่วยยามฝั่งขณะลงจอดที่สนามบินนานาชาติ กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น เมื่อวันที่ 3 มกราคม 2567 ที่ผ่านมา เป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่บนเครื่องบินของหน่วยยามฝั่งเสียชีวิต 5 นาย และแอร์บัสของ JAL เกิดไฟลุกไหม้วอดเป็นเก้าถ่านทั้งลำ

แต่สิ่งที่ไม่น่าเชื่อก็คือ ทั้งผู้โดยสารและลูกเรือของ JAL สามารถอพยพออกมาจากเครื่องบินได้อย่างปลอดภัยโดยไม่มีผู้เสียชีวิตแม้แต่รายเดียว ทำให้ JAL ได้รับความชื่นชมอย่างมาก แม้ว่าจะมีบางฝ่ายระบุว่า ความสำเร็จที่เกิดขึ้น เป็นปาฏิหาริย์และความอัศจรรย์ของโชคชะตาก็ตาม

แต่ในความเป็นจริงหากปราศจากหลักปฏิบัติตามขั้นตอนหรือ procedure กรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน คงเป็นเรื่องยากที่จะไม่มีผู้หรือผู้ใดเสียชีวิต หรือได้รับบาดเจ็บ ในช่วงเวลาวิกฤตที่เกิดขึ้น

หากย้อนไปดูประวัติของ JAL ในอดีตที่ผ่านมา จะพบว่า JAL เคยเผชิญกับ อุบัติภัยร้ายแรงเมื่อปี 1985 ทำให้ผู้โดยสารและลูกเรือกว่า 400 คน เสียชีวิตทั้งหมดเมื่อเครื่องบินโดยสารของ JAL ประสบอุบัติเหตุตกทะเล

สายการบิน JAL จึงใช้โศกนาฏกรรมครั้งนั้นเป็นบทเรียนเพื่อวิเคราะห์หาสาเหตุ และแนวทางป้องกันแก้ไข จนได้บทสรุปที่เกี่ยวข้องในทุก ๆ ด้าน อันเป็นที่มาของการกำหนดแนวทางการปฏิบัติ

ที่ถูกนำไปปลูกฝังอบรมให้นักบินและลูกเรือมุ่งเน้นความปลอดภัยในชีวิตของผู้โดยสาร เป็นประการแรกที่สำคัญที่สุด ขณะที่การบริการเพื่อสร้างความพึงพอใจ รวมทั้งการพิทักษ์รักษาทรัพย์สินถือเป็นเรื่องรอง

JAL ได้ศึกษาวิเคราะห์ที่ทุกองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้างและวัสดุที่ใช้ในการสร้างเครื่องบิน การจัดวางผังที่นั่ง และตำแหน่งของประตูฉุกเฉิน ช่องทางขึ้นลงขนาดของคาร์โก้ เก็บสัมภาระใต้ท้อง ตลอดจนระบบระบายอากาศ สัญญาณเตือนภัย และอื่น ๆ แบบที่เรียกว่า ทำการศึกษาวิเคราะห์วิจัยทุกตารางนิ้วของเครื่องบิน

จากนั้นได้มีการจำลองสถานการณ์ฉุกเฉิน และติดตั้งกล่องไว้ในห้องโดยสาร ขณะทำการทดสอบโดยใช้หุ่นจำลองแทนคนจริง ๆ

หลังจากใช้เวลานานนับปี JAL ก็ได้ข้อสรุปว่า ขั้นตอนการอพยพผู้โดยสารเมื่อเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน นักบินที่เป็นกัปตันและนักบินผู้ช่วย ตลอดจนลูกเรือบนเครื่อง จะต้องปฏิบัติอย่างไร ณ ตำแหน่งใด รวมทั้งมีข้อกำหนดด้วยว่าผู้โดยสารที่อยู่บนเครื่องจะต้องถูกควบคุมการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดภายใต้คำสั่งของลูกเรือที่ถ่ายทอดมาจากกัปตัน

และนับจากวันนั้นเป็นต้นมา นักบินและลูกเรือของ JAL ทุกคน ได้ถูกฝึกฝน เรียนรู้ขั้นตอนของการเผชิญสถานการณ์ฉุกเฉินอย่างเข้มงวดจริงจัง จนทุกคนสามารถปฏิบัติหน้าที่ในสถานการณ์

ฉุกเฉินได้โดยอัตโนมัติ

แล้วในที่สุด JAL ก็ได้พิสูจน์ให้โลกได้เห็น ว่า สิ่งที่ JAL เตรียมการ มีความสมบูรณ์ครบถ้วน และมีประสิทธิภาพอย่างยิ่งวด โดยนักบินและลูกเรือของ JAL สามารถปฏิบัติหน้าที่ในความรับผิดชอบของตนได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยสามารถอพยพผู้โดยสารและตนเองให้ออกจากเครื่องบินให้หมด ภายในเวลา 90 วินาที เพราะเครื่องบินจะทนทานเปลวเพลิงได้เพียง 120 วินาทีเท่านั้น

เริ่มจากการที่กัปตันผู้มีอำนาจสูงสุดในห้องนักบินทำการตรวจสอบ Emergency evacuation checklist ที่กำหนดไว้ และดับเครื่องยนต์ทั้งหมด ในทันทีที่เครื่องบินจอดสนิท จากนั้น กัปตันจะให้สัญญาณประจำทางออกแก่ลูกเรือ ซึ่งเสียงของกัปตันจะทำให้ลูกเรือรู้ว่า นักบินยังมีชีวิตอยู่ และเป็นผู้ควบคุมการอพยพ

จากนั้นกัปตันตัดสินใจให้ใช้ทางออกฉุกเฉินเพียงทางเดียว และเป็นตำแหน่งที่อยู่ไกลจากจุดที่ไฟไหม้มากที่สุด แม้ว่าตามกฎหมายของอากาศยานสากลจะกำหนดไว้ว่า เมื่อมีการอพยพจะต้องใช้ประตูฉุกเฉินอย่างน้อยครึ่งหนึ่งของจำนวนที่มีอยู่ทั้งหมดก็ตาม

แต่ด้วยการฝึกฝนอย่างเข้มงวด ตามสโตร์ของ JAL ลูกเรือ ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของกัปตันทุกคน ก็ปฏิบัติตามคำสั่งโดยเคร่งครัดปราศจากความตื่นตระหนก รวมทั้งสามารถควบคุมผู้โดยสารไม่ให้เปิดประตูฉุกเฉินซึ่งจะกางออกภายใน 10 วินาที โดยพลการหรือแก่งแย่งกันหนีเพื่อเอาชีวิตรอด ทั้งนี้หากมีผู้โดยสารคนใดเปิดประตูในตำแหน่งที่อยู่ใกล้กับเปลวไฟ ก็จะกลายเป็นว่า เขาจะทำให้ ทั้งไฟและควันทะลักเข้ามาสู่ห้องโดยสาร ซึ่งจะทำให้อันตรายเพิ่มมากขึ้น

แต่ในครั้งนี้นักบินได้ใช้ทางออกเพียงทางเดียว และเป็นตำแหน่งที่กัปตันเลือกซึ่งผู้โดยสารทั้งหมดได้สโลตตัวลงมาจากเครื่องบินภายใต้การกำกับดูแลของลูกเรือที่วางไลน์ต่อกันเป็นลำดับตามความยาวของเครื่องบิน

ในวันนี้ซากชิ้นส่วนของ JAL ที่ประสบอุบัติเหตุเมื่อปี 1985 ยังคงตั้งไว้เป็นอนุสรณ์หน้าสำนักงานใหญ่ของ JAL เพื่อเตือนให้ชาว JAL ทุกคนย้ำเตือนกับตนเองว่า พวกเขาจะไม่ยอมให้อุบัติภัยคร่าชีวิตผู้โดยสารของพวกเขาอีกเป็นอันขาด

และสำหรับผู้รอดชีวิตเมื่อวันที่ 3 มกราคม 2567 เหตุการณ์ระทึกครั้งนี้จะอยู่ในความทรงจำของพวกเขาไปตลอดกาล

“บ้านพระราชทาน” พระมหากษัตริย์คุณสู่พลชนิกกร

โดย กันตณัฏฐ์ หูไต้

มีคำกล่าวมาช้านานว่า “ทุกชีวิตคือการต่อสู้” และความจริงก็เป็นอย่างนั้น แม้ว่าชีวิตที่ต้องต่อสู้ของแต่ละคนจะแตกต่างกันก็ตาม

มีตัวอย่างมากมายของการสู้ชีวิตที่ต้องฝ่าฟันความยากลำบากอย่างมาก ดังเช่นเรื่องราวของผู้หญิงที่ชื่อ “ขวัญใจ เรืองวง” ขาวนครสวรรค์ที่ถูกค้นพบและบันทึกไว้เมื่อ 12 ปีที่แล้ว ซึ่งแม้เวลาจะผ่านพ้นพร้อมกับทุกอย่างจบลงอย่างมีความสุข แต่ความปลื้มปิติสำนึกในพระมหากษัตริย์คุณอันหาที่สุดมิได้จะอยู่ในหัวใจของพลชนิกกรชาวไทยที่รับรู้เรื่องราวของขวัญใจยังคงดำรงอยู่ตราบนานเท่านาน

ขวัญใจเป็นชาวอำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์ มีอาชีพเป็นช่างเย็บผ้า ครอบครัวของเขามีสมาชิกด้วยกันทั้งหมด 5 คน ประกอบด้วย บิดาซึ่งเป็นชายชราอายุ 75 สามียเป็นช่างไม้ ประสบอุบัติเหตุตกจากที่สูง ขณะไปช่วยญาติรื้อหลังคาบ้าน ต้องนั่งรถเข็นไม่สามารถเดินได้อีกต่อไป

ส่วนลูกชายอีก 2 คน ผู้เป็นพี่จบแค่ ม.3 เพราะทางบ้านขัดสนไม่สามารถเรียนต่อได้ ต้องให้น้องชายเรียนหนังสือเพียงคนเดียวและในตอนเช้าของทุกวัน สองพี่น้องจะต้องไปรอรับอาหารจากวัดที่พระออกบิณฑบาตและกลับมาแบ่งปันให้

ขวัญใจมีอาชีพเป็นช่างเย็บผ้า สมบัติชิ้นเดียวของเธอที่ใช้หากินคือ จักรเย็บผ้ารุ่นโบราณ ใช้งานสิบซึ่งเป็นเครื่องมือที่เธอนำมาวางไว้หน้าห้องแถวชั้นเดียว สร้างด้วยไม้ หลังคาสังกะสี เก่าทรุดโทรมผุพัง ตามอายุ สมกับราคาค่าเช่าเดือนละ 600 บาท ซึ่งเธอและครอบครัวอาศัยอยู่ที่นั่นนานกว่า 20 ปี

ด้วยความเป็นไปได้ที่กล่าวมาข้างต้น ขวัญใจจึงเป็นเสาหลักของครอบครัว และเธอก็ต่อสู้โดยไม่ย่อท้อ ไม่เห็นแก่เหน็ดเหนื่อยแต่รายได้จากการเย็บเสื้อนักเรียนก็ไม่ได้มากมาย เมื่อเทียบกับภาระค่าใช้จ่ายที่ต้องเลี้ยงดู 5 ชีวิตในครอบครัว รวมทั้งค่าเช่าบ้าน ค่าเล่าเรียน

ของลูกชายคนเล็ก ค่าใช้จ่ายสำหรับผู้พิการที่เดินไม่ได้ และบิดาผู้ชราซึ่งนับวันเป็นต่อน้อมมองไม่เห็น

เมื่อชีวิตยากลำบากมากขึ้น เหมือนกับจะเข้าตาจน ขวัญใจจึงตัดสินใจเขียนจดหมาย หรือที่ภาษาราชการเรียกว่า “ถวายฎีกา” ถึงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 บอกเล่าเรื่องราวเพื่อขอให้สามียได้เป็นคนใช้ในพระบรมราชูปถัมภ์ เพราะเธอมีฐานะยากจน ไม่สามารถหาเงินมารักษาค่าตัดสามียได้

นิตยสาร “พลอยแถมเพชร” ฉบับเดือนธันวาคม 2554 บันทึกคำบอกเล่าของขวัญใจไว้ว่า

“ไม่มีใครแนะนำให้หนูทำแบบนี้ แต่หนูเคยดูในทีวีเห็นพระองค์ท่านช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก ก็เลยลองเขียนจดหมายส่งไปสำนักพระราชวัง กราบบังคมทูลว่า แพนป่วยไม่มีเงินรักษาหมอบอกเป็นอัมพาต แต่หนูจับตัวแล้วเขายังรู้สึกได้ เลยคิดว่า ถ้ามีโอกาสรักษาเขาอาจจะหาย แต่หนูไม่มีปัญญา เพราะหาเงินคนเดียวจึงอยากขอให้แพนได้เป็นคนใช้ในพระบรมราชูปถัมภ์”

ขณะที่ยังไม่มีการตอบจากสำนักพระราชวัง ขวัญใจก็ได้รับข่าวร้ายจากเจ้าของห้องแถวว่า จะรื้อปลูกใหม่ และค่าเช่าจะขึ้นเป็นเดือนละ 2,000 บาท ซึ่งแน่นอนว่า ปัญหาแรกคือเธอจะต้องหาที่อยู่ใหม่ เมื่อเจ้าของเริ่มทำการรื้อถอน และปัญหาที่ 2 ก็คือ เมื่อห้องแถวปลูกใหม่แล้วเสร็จ เธอไม่มีปัญญาจ่ายค่าเช่าเดือนละ 2,000 บาทอย่างแน่นอน

ขวัญใจจึงตัดสินใจเขียนจดหมายถึงพระเจ้าอยู่หัว เป็นครั้งที่ 2 เธอเล่าว่า

...หนูเขียนไปว่า บ้านที่เราเช่าเขาอยู่จะถูกรื้อ ถ้ารื้อแล้ว 5 ชีวิตในครอบครัวเราไม่รู้จะไปอยู่ที่ไหน เพราะแพนหนูก็พิการ พ่อก็นับวันตาข้างหนึ่งมองไม่เห็น

...หนูหากินคนเดียว เพราะไม่รู้จะหันหน้าไปพึ่งใคร ครูปฏิบัติในหลวงที่ติดในบ้าน ก็นึกถึงพระองค์ท่าน ในหลวงของเราเท่านั้น

...จริง ๆ ก่อนเขียนถึงในหลวงครั้งหลัง หนูคิดฆ่าตัวตายเลยนะคะ ไม่อยากมีชีวิตอยู่แล้ว มันเหนื่อยทุกอย่าง ลำบากจนไม่อยากอยู่แล้ว อยากไปให้พ้นไปเลย ไม่ต้องรับรู้

...แต่คิดอีกที ถ้าไม่มีเรา ครอบครัวจะลำบากกันแค่ไหน จะมีชีวิตอยู่ได้อย่างไร

3 เดือนหลังจากเขียนจดหมายฉบับที่ 2 ขวัญใจ ก็ได้รับหนังสือตอบกลับมาจากสำนักพระราชวังว่า ได้รับเรื่องของเธอแล้ว และอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการ

แล้วสิ่งที่เป็นเสมือนความฝันที่เป็นจริงก็คือ วันหนึ่งมีรถตู้จากสำนักพระราชวังแล่นมาจอดที่หน้าห้องเช่า ซึ่งเป็นที่อยู่ของขวัญใจ และครอบครัว จากนั้นเจ้าหน้าที่จากสำนักพระราชวังและเจ้าหน้าที่ของพัฒนาสังคมจังหวัด ได้เข้ามาพบกับขวัญใจและแจ้งให้ทราบว่า หนังสือถวายฎีกาของเธอ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ทรงรับทราบแล้ว

แต่เนื่องจากมีคนถวายฎีกาถึงพระองค์เยอะมาก คณะกรรมการจึงต้องพิจารณาคัดเลือก ทุกเกล้าฯ ถวายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเพียงแค่นี้ ขวัญใจก็ร้องไห้ด้วยความปลื้มปิติ

เธอบอกว่า “หนูไม่คิดว่า เราเป็นราษฎรตัวเล็ก ๆ พระองค์ท่านจะมาสนใจเรา”

นับจากนั้นชีวิตของขวัญใจก็เปลี่ยนแปลงไปตลอดกาล

ในที่สุดบ้านพระราชทานก็สร้างเสร็จเรียบร้อย นายแพทย์เกษม วัฒนชัย องคมนตรี ซึ่งเป็นผู้แทนพระองค์ บอกกับนางขวัญใจในวันรับมอบบ้านว่า ในหลวงทรงรับรู้แล้ว สงสารจึงให้บ้านและพระราชทานทุนประกอบอาชีพมาด้วย

เมื่อถูกถามว่าหากมีปัญหาเดือดร้อนอีกจะขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่หัวอีกหรือไม่ คำตอบของขวัญใจคือภาพสะท้อนของพสกนิกรที่ยึดมั่นในหลักการใช้ชีวิตตามแนวทางของพระเจ้าอยู่หัวอย่างแท้จริง เพราะขวัญใจตอบว่า

“หนูจะไม่ขอความช่วยเหลืออีกแล้ว เพราะรบกวนพระองค์ท่านมากแล้ว จากนั้นหนูก็ต้องพึ่งตัวเอง สิ่งที่จะตอบแทนพระองค์คือเป็นคนดี ทำความดี สอนลูกให้เป็นคนดี”

10 ปีต่อมา หลังจากขวัญใจได้รับทะเบียนบ้านเป็นของตนเอง เมืองไทยเปลี่ยนผ่านจากการอยู่ใต้ร่มพระบารมีพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 มาสู่แผ่นดินรัชกาลที่ 10 เรื่องราวในทำนองเดียวกันนี้ได้เกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

และที่ไม่น่าเชื่อก็คือ จุดเริ่มต้นของเรื่องนี้อยู่ในจังหวัดนครสวรรค์เช่นกัน โดยเด็กชายชาวนครสวรรค์คนหนึ่งเขียนจดหมายถวายฎีกาพระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ขอพระเมตตาให้พระองค์ช่วยซ่อมแซมบ้านที่พังกาศึกษาสภาพชำรุดทรุดโทรม ซึ่งอยู่กัน 6 ชีวิต พื้นทะเล ผนังเป็นรู ต้องใช้ไม้อัดเก่าตีปะเศษผ้าไปปิดช่องปิดรู

และพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงตอบรับจดหมาย โดยส่งเรื่องให้ทางจังหวัดนครสวรรค์ มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ซึ่งได้สร้างความปลาบปลื้มปิติให้ ด.ช.จิรภัทร กรมไธสง นักเรียนชั้น ม.1 โรงเรียนเทศบาลวัดปากน้ำโพใต้ เจ้าของจดหมายเป็นอย่างมาก

สำหรับการเขียนจดหมายถวายฎีกาขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าอยู่หัวนั้น ด.ช.จิรภัทร กล่าวว่า ตนมีความตั้งใจมาก เนื่องจากบ้านอยู่ในสภาพทรุดโทรม ทั้งพื้นทะเล ฝาบ้านพังเสียหายมานานหลายปี แต่ทางบ้านไม่มีเงินซ่อม เพราะครอบครัวยากจน บิดา คือนายสุธี กรมไธสง อายุ 37 ปี มีอาชีพรับจ้างขับรถส่งน้ำดื่ม และมารดา คือนางรันทิภา ชูประยูร อายุ 33 ปี ทำงานเป็นลูกจ้างขายไก่ทอดที่ร้านแห่งหนึ่งในห้างสรรพสินค้า ซึ่งทั้งคู่มีรายได้ต่อเดือนเพียงน้อยนิดเท่านั้น

น้องเบสกล่าวว่า

“จดหมายของผมส่งไปตั้งแต่เมื่อช่วงต้นเดือนพฤษภาคม 66 หลังจากนั้นได้มีเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการในจังหวัดนครสวรรค์ นำเครื่องอุปโภคบริโภคมามอบให้ถึงบ้าน จึงได้ทราบว่า ในหลวง ร.10 ได้อ่านจดหมายและได้ทราบถึงการขอความช่วยเหลือแล้ว จึงได้มีการส่งเรื่องมายังจังหวัดให้มาตรวจสอบ พร้อมกับให้การช่วยเหลือเรื่องการซ่อมแซมบ้านพัก ทำให้รู้สึกปลาบปลื้มใจที่พระองค์ท่านทรงให้ความเมตตาเป็นอย่างมาก”

ส่วนนางรันทิภา มารดาของ ด.ช.จิรภัทร กล่าวว่า บ้านหลังนี้อยู่กัน 6 คน คือตน และสามี รวมถึงลูกๆ อีก 4 คน ด.ช.จิรภัทร หรือน้องเบส เป็นลูกชายคนที่ 2 และสามีทำงานเป็นลูกจ้าง จึงมีรายได้รวมกันแค่พอใช้จ่ายกินอยู่ในครอบครัวเพียงเท่านั้น

เรื่องราวทั้งสองเหตุการณ์ข้างต้นแม้จะเกิดขึ้นในระยะเวลาที่ห่างกันถึง 12 ปี แต่สิ่งที่ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเลยก็คือ พระมหากรุณาธิคุณของสถาบันพระมหากษัตริย์ที่ทรงพระราชทานมาสู่พสกนิกร ไม่ว่าจะอยู่ในรัชสมัยใดก็ตาม

ตรุษจีนเยาวราช

จีน-ไทย ใช้ันไกล พี่น้องกัน

โดย ธนกฤต กุลวสุพล

ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศจีนซึ่งมีประชากรนับพันล้านคน อาศัยอยู่บนดินแดนที่กว้างใหญ่ไพศาล ชาวจีนจำนวนมากใช้ชีวิตอย่างยากลำบากจนต้องอพยพมาทำมาหากินในดินแดนไกลโพ้น

และ “แผ่นดินสยาม” คือความหวังของชาวจีนโพ้นทะเลที่รอนแรมข้ามน้ำข้ามทะเลมาชนิดตัวเปล่า ๆ ไม่มีทุนทรัพย์ใด ๆ นอกจากความมุ่งมั่นที่จะปักหลักตั้งถิ่นฐานเลี้ยงชีพจนเป็นที่มาของคำว่า “เสื่อผืนหมอนใบ” ที่คนไทยกล่าวขานยกย่องบรรดาชาวจีนที่เข้ามาอาศัยอยู่ได้ร่มพระบรมโพธิสมภารด้วยความจงรักภักดี และความวิริยะอุตสาหะหนักเอาเบาสู้จนหลายคนกลายเป็นต้นกำเนิดของ “ตระกูลเจ้าสัว” ของเมืองไทยในปัจจุบัน

และด้วยการที่ไทยกับจีนมีความสัมพันธ์แนบแน่นกันมาอย่างยาวนานตั้งแต่สมัยอยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ ประเพณีของจีนหลายอย่างจึงเป็นที่รู้จักของคนไทยและยึดถือปฏิบัติสืบเนื่องกันมาจวบจนปัจจุบัน

หนึ่งในนั้นก็คือประเพณีวันตรุษจีนซึ่งเป็นเทศกาลต้อนรับปีใหม่ของจีนนั่นเอง

วันตรุษจีน เป็นเทศกาลวันปีใหม่ของชาวจีน เพราะตรงกับวันขึ้นปีใหม่ตามปฏิทินจีน และผู้ที่มีเชื้อสายจีนทุกคนให้ความสำคัญกับวันนี้อย่างมาก เช่นเดียวกับที่คนไทยให้ความสำคัญกับวันสงกรานต์ซึ่งเป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย

ที่มาของวันตรุษจีน เกิดจากการตั้งใจที่จะฉลองฤดูใบไม้ผลิ เนื่องจากช่วงก่อนเทศกาลตรุษจีนนั้น ประเทศจีนปกคลุมไปด้วยหิมะจึงไม่สามารถทำการเกษตรได้ เมื่อเข้าถึงฤดูใบไม้ผลิ จึงจะสามารถเพาะปลูกพืชผักได้ตามปกติ ชาวจีนจึงกำหนดให้วันแรกของฤดูใบไม้ผลิในแต่ละปีเป็นวันสำคัญที่เรียกว่า “วันตรุษจีน”

ไม่เพียงแต่ประชาชนทั่วไปจะเฉลิมฉลองเทศกาลตรุษจีนเท่านั้น แต่พระมหากษัตริย์ไทยยังมีพระราชพิธีสังเวยพระป้าย หรือ

“การแต้มป้ายตามพิธีจีน” ซึ่งเริ่มมีมาตั้งแต่รัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 โดยเป็นการปฏิบัติตามธรรมเนียมของชาวจีน คือ การถวายอาหารเซ่นไหว้บรรพบุรุษ สำหรับพระป้ายนั้น ชาวจีนเรียกว่า เกลิน หมายถึง ป้ายชื่อของบรรพบุรุษ บุพการีที่ตั้งไว้สำหรับบูชาประจำบ้าน แสดงเคารพนับถือ กตัญญูกตเวทีต่อบรรพบุรุษ อันจะส่งผลให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองแก่ผู้ปฏิบัติและครอบครัว

ต่อมาพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้จัดพระราชพิธีดังกล่าวขึ้นที่พระที่นั่งเวหาศน์จำรูญ ตั้งอยู่ภายในพระราชวังบางปะอิน ก่อนตรุษจีน 1 วัน โดยมีเครื่องสังเวยเป็นเครื่องคู่ ได้แก่ หัวหมู เป็ด ไก่ ขนมห่าง ขนมหัษิณ ชาลาเปา ผลไม้ กระดาษเงิน กระดาษทอง วัฒนาทำด้วยกระดาษผ้าสีชมพู ประทัด ดอกไม้ รูป เทียนเงิน เทียนทอง เพื่อถวายราชสักการะแด่พระป้ายอันเป็นที่สถิตดวงพระวิญญาณของสมเด็จพระบูรพมหากษัตริย์ราช

ในเทศกาลตรุษจีน ชาวไทยเชื้อสายจีนจะถือประเพณีปฏิบัติที่สำคัญอยู่ 3 วัน คือวันจ่าย วันไหว้ และวันเที่ยว

ในปีนี้วันจ่ายคือ วันก่อนถึงตรุษจีน ตรงกับวันที่ 8 กุมภาพันธ์ 2567 เป็นวันที่ชาวไทยเชื้อสายจีนจะต้องออกไปจับจ่าย ซื้อของ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร ผลไม้ และเครื่องเซ่นไหว้ต่างๆ ก่อนที่ร้านค้าเหล่านั้นจะปิดร้านเพื่อหยุดพักผ่อน

ส่วนวันไหว้ตรงกับวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2567 ตอนเช้ามีจะเริ่มพิธีการไหว้ป้ายเล่าเอ๊ย โดยเป็นการไหว้เทพเจ้าต่างๆ มีเครื่องประกอบการไหว้ คือ เนื้อสัตว์สามอย่าง ได้แก่ หมู เป็ด และไก่ อาจจะเพิ่มตับ และปลาที่จะเป็นเนื้อสัตว์ห้าอย่าง ร่วมกับเหล้า น้ำชา และกระดาษเงินกระดาษทอง

สุดท้ายคือ วันเที่ยว หรือวันถือ ตรงกับวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2567 นั่นก็คือ วันขึ้นปีใหม่ โดยเป็นวันที่หนึ่ง เดือนที่หนึ่งของปี ในวันนี้ชาวจีนจะถือธรรมเนียมโบราณที่ยังคงปฏิบัติสืบต่อกันมาจนถึง

ปัจจุบัน

ทั้งนี้วันตรุษจีนเป็นวันที่ชาวจีนถือว่าเป็นวันที่มีสิริมงคล ให้งดทำบาป ซึ่งจะมีการถือคติบางอย่างที่สำคัญ อาทิ งดการพูดจาที่ไม่ดีต่อกัน ไม่ทวงหนี้กัน ไม่จับไม้กวาด และจะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าใหม่ออกเยี่ยมอวยพรและพักผ่อนนอกบ้าน

ประเพณีและพิธีกรรมต่างๆ ในเทศกาลตรุษจีนผูกไว้กับทุกสิ่งทุกอย่าง ตั้งแต่ อาหาร ไปจนถึงเสื้อผ้า อาหารค่านั้นประกอบด้วยอาหารทะเล และอาหารนึ่งเช่นขนมจีบ ซึ่งแต่ละอย่างจะมีความหมายต่าง ๆ กัน

อาหาร เช่น กุ้งจะหมายถึงชีวิตที่รุ่งเรืองและความสุข เป๋าฮื้อแห้งหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่ดี สลัดปลาสดจะนำมาซึ่งโชคดี จี้ไช่ (ผมเทวดา) สาร่ายดูคล้ายผมแต่กินได้จะนำความความร่ำรวยมาให้ และขนมต้ม (Jiaozi) หมายถึงบรรพชนอวยพร เป็นต้น

การใส่เสื้อผ้าสีแดงถือเป็นสีที่เป็นมงคล เป็นการไล่ปีศาจร้ายให้ออกไป สัญลักษณ์ที่ทุกคนทราบดีในวันตรุษจีนคือ “อังเปาสีแดง” โดยมีธรรมเนียมคือ ผู้ใหญ่ที่ผ่านการแต่งงานมาและทำงานมีรายได้แล้ว จะมอบซองสีแดง(ที่มีเงินจำนวนหนึ่งข้างใน) ให้กับเด็กๆ ที่มีอายุต่ำกว่า หรือยังไม่ได้ทำงาน ซึ่งสีแดงของอังเปานั้นมีความหมายถึงโชคดี และเงินที่ใส่ในซองอังเปานั้น มักจะมีจำนวนเป็นเลขนำโชคของเงินนั้นคือเลข 8

แต่สิ่งที่ถือเป็นมิ่งมงคลสูงสุดของชาวไทยเชื้อสายจีนที่อาศัยอยู่ในย่านเยาวราช ซึ่งถือเป็นชุมชนชาวจีนที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทยก็คือในทุกปีที่มีการจัดงานตรุษจีนเยาวราช สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนสุภาฯ สยามบรมราชกุมารี จะเสด็จฯ มาทรงเปิดงานด้วยพระองค์เองเสมอมา

ยังความปลื้มปิติแก่ชาวไทยเชื้อสายจีนที่มีความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์มาตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันอย่างหาที่สุดมิได้

สถานตากอากาศบางปู

ท่องเที่ยวย้อนยุคสมัยพ่อแม่ยังสาว

โดย ธนภฤต กุลวสุพล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 9 ขณะทอดพระเนตรทัศนียภาพของบางปู

หากเอ่ยชื่อ “บางปู” คนรุ่นใหม่ที่เป็นเจนวายและเจนแซด อาจจะไม่เคยรู้ว่าชื่อนี้หมายถึงสถานที่ตากอากาศที่มีชื่อเสียงในยุคก่อน กึ่งพุทธกาลตั้งแต่สงครามเอเชียบูรพาซึ่งญี่ปุ่นบุกไทยยังไม่อุบัติขึ้น ปู่ย่าตายายของคนหนุ่มสาวในยุคนี้แทบจะไม่มีใครเลยที่ไม่เคยคงคู่เหยียบย่างไปยังบางปูเพื่อกินลมชมวิวยุโรปพร้อมกลิ่นอายและรับประทานอาหารทะเลสด ๆ อันเป็นกิจกรรมหนึ่งของการเพิ่มพูนความสัมพันธ์ถึงขนาดที่ว่าบางคนสามารถเปลี่ยนจากคู่รักมาเป็นคู่ชีวิตได้ในท้ายที่สุด

ทั้งนี้ก็ด้วยมนต์เสน่ห์ของบางปูซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดสมุทรปราการนั่นเอง

จังหวัดสมุทรปราการเป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญทางทะเล เนื่องจากในอดีตเคยเป็นจุดพักของเรือสินค้าต่างชาติซึ่งมาติดต่อค้าขายกับประเทศไทย มีการสร้างป้อมค่ายคูเมืองอย่างมั่นคงแข็งแรงบริเวณริมทะเลตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา และในปัจจุบันมีนิคมอุตสาหกรรมมากมาย สร้างความเจริญรุ่งเรืองในด้านการคมนาคม การขนส่งทางน้ำ การประมง และการเกษตร จึงมีวิถีชีวิต ศิลปกรรม ประเพณี ทัศนียภาพ และสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจหลายแห่ง โดยเฉพาะสถานตากอากาศบางปู

ย้อนประวัติศาสตร์ของสถานตากอากาศบางปู ต้องถือว่ามีความเป็นมายาวนานมาก เพราะจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2480 โดยจอมพล.พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรีในสมัยนั้น ดำริให้สร้างสถานที่พักผ่อนของประชาชนทั่วไปที่บางปู เนื่องจากพิจารณาว่ามีที่ตั้งดีทะเลและไม้ไกลจากจังหวัดพระนครที่เป็นเมืองหลวงมากนัก

ในตอนเริ่มสร้างสถานตากอากาศบางปู กระทรวงมหาดไทยได้ติดต่อขอซื้อที่ดินใช้เงินจากสำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์มาลงทุนดำเนินการเป็นสถานที่พักผ่อนตากอากาศของบุคคลทั่วไปหลัง

เปิดทำการได้ไม่นาน วันที่ 8 ธันวาคม พ.ศ.2484 เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ในภูมิภาคเอเชียที่รู้จักกันในนามสงครามมหาเอเชียบูรพา ทหารญี่ปุ่นได้ขึ้นบกที่บางปูและยึดครองพื้นที่แห่งนี้ไว้ บางปูจึงปิดกิจการ

เมื่อสงครามยุติลง ญี่ปุ่นถอนตัวออกไป สำนักงานทรัพย์สินฯ ได้เข้ามาดำเนินงานใหม่จนถึงเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ.2491 จึงมีการโอนมอบให้กรมพลาธิการทหารบกมารับไปดูแล ซึ่งปัจจุบันกรมพลาธิการทหารบกยังคงเป็นหน่วยงานที่ดูแลบางปูและดำเนินการในรูปแบบของแหล่งท่องเที่ยวและร้านอาหาร

สถานตากอากาศบางปูมีพื้นที่ทั้งหมด 639 ไร่ ติดกับชายทะเลอ่าวไทย เป็นพื้นที่ป่าธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ โดยรอบนั้นเป็นป่าชายเลนเนื่องจากเกิดการกัดเซาะของน้ำทะเลเป็นเวลานาน ทำให้มีต้นโกงกาง แสม ลำพู โพธิ์ทะเล และชะครามเจริญเติบโตเป็นจำนวนมาก รวมทั้งยังมีสัตว์หน้าดินกว่า 70 ชนิด อาศัยอยู่ เช่น ปูก้ามดาบ ปูแสม ปลาตีน แมงดาทะเล ปูเสฉวน กุ้งดีดขี้หนู ดอกไม้ทะเล เป็นต้น

สำหรับ “สะพานสุขตา” ถือเป็นสัญลักษณ์ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของสถานตากอากาศบางปู ตัวสะพานทอดยาวไปในทะเลอ่าวไทย ระยะทางกว่า 500 เมตร และมีบริการรถตุ๊กๆ รับ-ส่งนักท่องเที่ยว เพื่อนำสู่ปลายทางของสะพาน คือ ศาลาสุโข

ภายในศาลาสุโขประกอบไปด้วยร้านอาหารศาลาสุโข ลานกิจกรรมเต็นท์ ลานลีลาศของกลุ่มผู้สูงอายุ และระเบียงที่ยื่นออกไปจากตัวอาคารให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินมารับลมทะเลพร้อมชมนกนางนวล และชมวิถีชีวิตศัณยัมเย็น ซึ่งเมื่อมองออกไปทางขวาของสะพานสุขตา จะเห็นพระอาทิตย์ค่อยๆ ตกลงบนพื้นน้ำทะเลที่ขานานกับขอบฟ้าจนลับตาสู่ยามค่ำคืน

สถานตากอากาศบางปูเปิดให้เข้าชมทุกวัน ตั้งแต่เวลา 10.00 – 20.00 น. โดยไม่เสียค่าเข้าชม เป็นสถานที่ท่องเที่ยวของทุกเพศ ทุกวัย เหมาะสำหรับการมาพักผ่อนกับครอบครัวเพื่อเป็นการทำกิจกรรมร่วมกันและใช้เวลาอยู่ด้วยกันให้มากขึ้น ด้วยมีกิจกรรมที่น่าสนใจหลายอย่าง

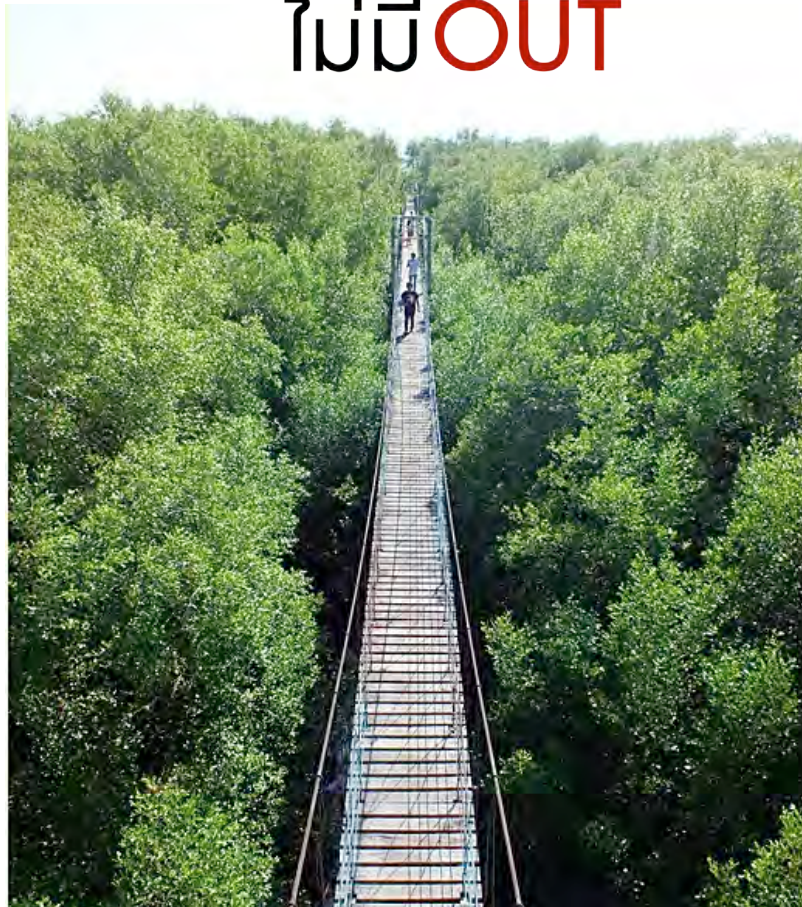
นอกจากการมาพักผ่อนที่ริสอร์ทบางปู รับประทานอาหารที่ร้านอาหารศาลาสุโข เต้นรำ ฟังเพลงจากวงดนตรีลีลาศ ปลูกป่าชายเลน แล้วยังสามารถเดินชมศูนย์ศึกษาธรรมชาติกองทัพบก (บางปู) เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา มหาราชินี

สถานตากอากาศบางปู ตั้งอยู่บนถนนสุขุมวิท กิโลเมตรที่ 37 ตำบลบางปูใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ สามารถเดินทางด้วยรถประจำทางสาย 25, 102, 142, 508, 511, 536 และมาต่อรถสองแถวสาย 36 หรือรถสองแถวได้ที่ตลาดปากน้ำ หรือขึ้นรถตู้จากห้างอิมพีเรียลเวิลด์ สำโรง สายสำโรง-คลองด่าน มาลงที่สถานตากอากาศบางปู รวมทั้งสามารถเดินทางด้วยรถไฟฟ้า BTS มาลงที่จังหวัดสมุทรปราการแล้วต่อรถประจำทางได้ดังที่กล่าวมาข้างต้น

เหตุการณ์สำคัญที่ถือเป็นสิริมงคลอย่างยิ่งและยังคงอยู่ในความทรงจำของพสกนิกรชาวไทยก็คือ

เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2556 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 9 เสด็จฯลงจากที่ประทับชั้น 16 อาคารเฉลิมพระเกียรติ โรงพยาบาลศิริราช จากนั้นประทับรถยนต์พระที่นั่ง เสด็จพระราชดำเนินไปยังสถานตากอากาศบางปู อำเภอบางปู จังหวัดสมุทรปราการ เพื่อทรงเปลี่ยนพระอิริยาบถทอดพระเนตรระดับน้ำและทัศนียภาพของสถานตากอากาศบางปู ซึ่งตั้งอยู่ชายฝั่งทะเลหนังสือพิมพ์ไทยรัฐฉบับวันที่ 5 กรกฎาคม 2556 รายงานไว้ว่า

CHECK IN ไม่มี OUT

“ตลอดเส้นทางเสด็จฯ มีประชาชนชาวสมุทรปราการที่ทราบข่าว ต่างพร้อมใจกันมารับเสด็จอย่างเนืองแน่น แม้แดดจะร้อนแต่ทุกคนมีสีหน้าสดใส ต่างโบกธงชาติ และธงสัญลักษณ์พระปรมาภิไธยย่อ ภปร. และพร้อมใจกันเปล่งเสียง “ทรงพระเจริญ” ดังกึกก้องไปทั่วบริเวณ”

กระทั่งเวลา 15.10 น.พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เสด็จพระราชดำเนินถึงศาลาสุโข ภายใต้อาคารสถานตากอากาศบางปู ทรงมีพระพักตร์แจ่มใส และแย้มพระสรวล ทรงฉลองพระองค์เสื้อเชิ้ตลายดอกสีขาว สลับสั้ม ทับด้วยสูทสีสั้ม ทรงสวมสนับเพลาสีดำ รองพระบาทสีดำ จากนั้นเสด็จเข้าไปภายในศาลาสุโข ทอดพระเนตรระดับน้ำ ระบายบิเวณศวิทยา และพื้นที่ป่าชายเลนโดยรอบ ต่อมาเวลา 16.15 น. สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินตามไปเฝ้าฯ จนกระทั่งเวลา 17.36 น. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินกลับโรงพยาบาลศิริราช

ทั้งหมดนี้คือเรื่องราวของสถานตากอากาศบางปูที่อยากเชิญชวนให้คนรุ่นใหม่ได้เดินทางไปเยือนสักครั้ง

“อิทธิพันธ์ เอี่ยมสมาน”

แชมป์เปี้ยนการแข่งขัน ปลูกข้าว

โดย ธนกฤต กุลสุพล

Award Ceremony
วันมอบรางวัลผู้ชนะเลิศ
การประกวดแข่งขันปลูกข้าว

ในอดีตที่ผ่านมาประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศกสิกรรม มีการส่งออกข้าวเป็นอันดับหนึ่งเหนือกว่าเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งแม้ว่าในปัจจุบันเราจะไม่ใช่ชาติที่ส่งออกข้าวเป็นอันดับหนึ่งแล้วก็ตาม แต่การทำนาปลูกข้าวยังถือว่ามีความสำคัญและเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของวัฒนธรรมอันยั่งยืนที่คนไทยยึดถือกันมานาน

และด้วยความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่ การทำนาปลูกข้าวจึงได้รับการพัฒนากระบวนการให้มีความเห็นดินเหนือน้อยลงและเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถรับมือกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติขณะที่เกษตรกรผู้เพาะปลูกสามารถติดตามผลการทำนาได้แบบ “เรียลไทม์”

ทั้งหมดที่กล่าวมานี้ได้ถูกพิสูจน์ให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรมในการแข่งขันพัฒนาแปลงเพาะปลูกข้าวด้วยนวัตกรรมปฏิทินการเพาะปลูก KAS Crop Calendar หรือปฏิทินการเพาะปลูก ที่ช่วยให้เกษตรกรสามารถบริหารจัดการได้อย่างมีระบบ กำกับดูแลขั้นตอนได้แม่นยำและมีแบบแผน ตั้งแต่ขั้นตอนการ “เตรียมดิน” ในที่นา การให้น้ำ การติดตามการเติบโตตามวันเวลาไปจนถึงการเก็บเกี่ยว ซึ่งภาพรวมที่กล่าวมาเป็นการใช้เทคนิคการเพาะปลูกผสมผสานเทคโนโลยีและนวัตกรรมเครื่องจักรกลการเกษตร

การประกวดครั้งนี้ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าประเทศไทยเป็นประเทศแรกในภูมิภาคอาเซียนที่จัดการแข่งขันประกวดการปลูกข้าวโดยหัวเรือใหญ่คือบริษัทสยามคูโบต้าร่วมกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จัดขึ้นในปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้กติกาที่กำหนดไว้ระบุว่า ผู้เข้าแข่งขันต้องเป็นเกษตรกรรุ่นใหม่ อายุระหว่าง 17-45 ปี มีพื้นที่สำหรับเข้าร่วมประกวดเพาะ

ปลูกข้าวระหว่าง 1-5 ไร่ ใช้วิธีการเพาะปลูกข้าวโดยใช้วิธี “ดำนา” หรือหยอดเมล็ดเท่านั้น

สำหรับระยะเวลาการประกวดกำหนดไว้ในช่วงฤดูการปลูกข้าวนาปี เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2566 จนถึงการเก็บเกี่ยวผลผลิตภายในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2566 ประกาศผลผู้ชนะในเดือนธันวาคม 2566 ที่ผ่านมานี้

อิทธิพันธ์ เอี่ยมสมาน หรือ “อิท” Young Smart Farmer จากจังหวัดสิงห์บุรี คือผู้คว้ารางวัลชนะเลิศจากการแข่งขันครั้งนี้ โดยใช้ปฏิทินการเพาะปลูก KAS Crop Calendar On LINE ผ่านแอปพลิเคชัน Line@ Siam Kubota บันทึกตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมดินทำนาไปจนถึงการเก็บเกี่ยวข้าว ในช่วงเดือนมิถุนายน ถึงเดือนพฤศจิกายน 2566 และใช้เครื่องจักรกลการเกษตรคูโบต้าเป็นเครื่องทุ่นแรงในการปลูกข้าวควบคู่กันไป

เพราะคณะกรรมการตัดสินได้พิจารณาผลงานของอิทจากความตั้งใจ ความละเอียดของการลงข้อมูล ปริมาณของผลผลิตและความสมบูรณ์ของแปลง การใช้เทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในแปลงนา ตลอดจนการนำเสนอผ่านสื่อโซเชียลมีเดียของตัวเองจนคว้ารางวัลชนะเลิศรับถ้วยพระราชทานสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี และได้รับทุนไปศึกษาดูงาน Smart Farming ณ ประเทศญี่ปุ่น ร่วมกับรองชนะเลิศอีก 4 รางวัลอย่างสมภาคภูมิ

“อิท” หรืออิทธิพันธ์ เอี่ยมสมาน แชมป์ทำนาปี 2566 วัย 34 ปี จากบ้านคลองโหล่ง ตำบลบ้านจำ อำเภอบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี เปิดใจว่า

อิทธิพันธ์ขณะลงสำรวจแปลงข้าว

ลูกมือของอิทธิพันธ์ขณะใช้รถไถดำในแปลงข้าว

“ก่อนหน้านี้ผมเริ่มทำเกษตรมาราว ๆ 6 ปี ตั้งใจกลับมาสานต่ออาชีพของพ่อแม่ โดยได้ศึกษาแนวคิดการทำเกษตรสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้กับแนวคิดเกษตรกรรมแบบเดิมที่มีอยู่ จนวันนี้ผมอายุ 34 ปี เป็นกำลังสำคัญของครอบครัวในการทำเกษตร และรักษาสิ่งที่พ่อแม่ให้เราไว้

นอกจากการทำอาชีพเกษตรกรแล้ว ผมยังเป็นหมอดินอาสาประจำตำบล และอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้านคอยให้คำปรึกษา คำแนะนำ เรื่องการทำเกษตรด้วยครับ”

ในส่วนของการแข่งขัน “อิท” อธิบายว่า

“เราต้องทำตามปฏิทินการเพาะปลูกที่มีความละเอียดถี่ถ้วนมากกว่าการทำนาแบบเดิม มีการให้จดบันทึกต่างๆ ทำให้เราได้รู้รายรับ-รายจ่าย พร้อมมีระบบแจ้งเตือนผ่านทางโทรศัพท์มือถือ โดยเฉพาะเรื่องฝน ถ้าระบบเตือนว่า ฝนจะมามาก เราจะได้ไม่ต้องหว่านปุ๋ยให้ไหลสูญเปล่าไปกับน้ำ เพราะไม่ได้ประโยชน์และเสียเงินโดยใช่เหตุ

นอกจากนี้ปฏิทินยังมีระบบการแจ้งเตือนให้เราด้วยว่า ช่วงไหนควรใส่ปุ๋ยได้แล้ว และควรใส่ปุ๋ยสูตรอะไรด้วย พร้อมมีระบบให้เราทำนาแบบเปียกสลับแห้งที่เรียกว่าการแกล้งข้าว ที่เป็นเหมือนการบังคับให้ต้นข้าวออกกำลังกาย ให้ต้นแข็งแรง สามารถต่อสู้กับโรคแมลงได้ดี เลยทำให้เราไม่ต้องเสียเงินค่าฉีดพ่นสารเคมี และลดต้นทุนค่าน้ำมันสูบน้ำเข้านา”

“อิท” ยืนยันสิ่งที่เขาพิสูจน์ด้วยตนเองว่า

“ปฏิทินการเพาะปลูก KAS Crop Calendar On LINE มีความสำคัญและมีประโยชน์มากครับ เพราะการจดบันทึกข้อมูลการเพาะปลูกลงบนปฏิทินทำให้เรามีระบบการวางแผนที่ดีขึ้น นอกจากเราจะได้อ่านวนค่าใช้จ่าย ได้เห็นต้นทุน รายรับ รายจ่าย จากแปลงปลูกของเราแล้ว

เรายังได้รู้สภาพอากาศ เพื่อเตรียมรับมือกับสภาพอากาศที่จะ

เกิดขึ้น ตลอดจนสภาพของปริมาณน้ำในเขื่อน สถานการณ์น้ำแต่ละพื้นที่ที่เหมาะสมกับการทำนา และโรคพืชต่างๆ เพื่อให้เราสามารถเตรียมรับมือได้

หลังจากการใช้ปฏิทินเพาะปลูก แปลงของผมสามารถทำกำไรได้ไร่ละ 8,000 บาท ผลผลิตเพิ่มขึ้น 200 กิโลกรัมต่อไร่ ต้นข้าวออกรวงสวย ผลผลิตดี มีผู้คนสนใจมาศึกษาดูงาน” อิท กล่าวด้วยน้ำเสียงภูมิใจ

อีกหนึ่งแรงสนับสนุนสำคัญที่ร่วมผลักดันเกษตรกรไทยให้ก้าวหน้าคือ กรมส่งเสริมการเกษตรกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีนโยบายในการขับเคลื่อนภาคการเกษตร โดยเน้นการพัฒนาเกษตรกรให้มีความรอบรู้ในการประกอบอาชีพในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ที่เน้นใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และลดต้นทุน

ในวันนี้ที่น่ายินดีอย่างยิ่งก็คือ การทำนาปลูกข้าวที่เป็นรากเหง้าในการดำรงชีพของบรรพบุรุษไทยยังคงได้รับการสืบสานต่อยอดให้อยู่คู่กับแผ่นดินนี้อย่างยั่งยืน

แคมเปญการแข่งขัน ปลูกข้าว

เปิดตัว “ออมอม” นักวอลเลย์วัยใส เจ้าของความสูง 180 ซม.

โดย ฐิติพงษ์ จินพงษ์

ปฏิเสธไม่ได้ว่า “วอลเลย์บอล” ยังคงเป็นกีฬายอดนิยมที่มีแฟน ๆ ติดตามชมและเชียร์ไม่น้อยไปกว่าฟุตบอลหรือแบดมินตัน และการแข่งขัน “วอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก” ฤดูกาล 2023/24 ได้เริ่มต้นขึ้นแล้วอย่างคึกคักพร้อม ๆ กับที่สโมสรวอลเลย์บอลนครนนท์สร้างความฮือฮาด้วยการเปิดตัวจามิกรณ์ แคนแก้ว หรือน้อง “ออมอม” สาวน้อยวัยเพียง 13 ปี ผู้เล่นในตำแหน่งหัวเสา เจ้าของส่วนสูงอย่างเป็นทางการ 180 เซนติเมตร

การปรากฏตัวของจามิกรณ์สร้างความตื่นตะลึงให้แฟนวอลเลย์บอลคือน้องอมอมแตกต่างจากเด็กสูงทั่วไป หรือศัพท์ในวงการวอลเลย์บอลเรียก “เด็กยักษ์” น้องอมอมสูงแบบคล่องตัว เคลื่อนไหวว่องไวรวดเร็ว ซึ่งเชื่อได้เลยว่าด้วยวิทยาศาสตร์การกีฬาสาวน้อยวอลเลย์ผู้นี้ยังสูงขึ้นตามวัยได้อีก

ที่สำคัญก็คือดาวรุ่งผู้นี้ถูกฝึกให้เป็นนักวอลเลย์บอลตั้งแต่วัยเด็กไม่ได้มาเจอตอนโตแล้ว จึงนับว่าน้องอมอมเหมาะสมฉายา “เด็กมหัศจรรย์” ซึ่งถือเป็นเพชรเม็ดงามที่กำลังฉายแสงในวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีกเวลานี้

น้องอมอมหรือ “จามิกรณ์ แคนแก้ว” เกิดเมื่อวันที่ 5 พฤศจิกายน 2553 เป็นเด็กจากบ้านเหล่าอินทร์แปลง ตำบลช่องเม็ก อำเภอสิรินคร จังหวัดอุบลราชธานี แม้จะอยู่ในฐานะที่อาจเรียกได้ว่า “ไกลปืนเที่ยง” เมื่อเทียบกับเด็ก กทม. แต่น้องอมอมก็ฉายแววด้านวอลเลย์บอลตั้งแต่อายุน้อย

สโมสรวอลเลย์บอลนครนนท์ชุมพอร์มของน้องตั้งแต่ ป.5 - ป.6 ด้วยความสนใจหลังจบชั้นประถมศึกษาจากโรงเรียนบ้านเหล่าอินทร์แปลง น้องอมอมก็ถูก “โค้ชเอ็ม” ว่าที่ร้อยตรีธนภุต อินเลียง พามาโลดแล่นสู่วงการกีฬาที่โรงเรียนกีฬานครนนท์วิทยา 6 ซึ่งเป็นโรงเรียนกีฬาที่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปั้นเด็กสู่ทีมชาตินับไม่ถ้วน

ในปัจจุบันน้องอมอมเรียนอยู่ชั้น ม.1 และทุกอย่างในชีวิตเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง อันเป็นผลจากการตั้งใจฝึกซ้อมพัฒนาฝีมืออย่างหนักบวกความสูงโดดเด่น ทำให้น้องอมอมพุ่งทะยานในฐานะดาวรุ่งอย่างรวดเร็ว

ปีแรกกับนครนนท์ สร้างผลงานคว้าแชมป์อะคาเดมีลีก 2023 ชุดเดียวกับน้อง “น้ำตาล” รัชดา ฉะอ้อนโฉม ที่ได้ผู้เล่นดีเด่น MVP ในปีนั้น

อย่างไรก็ตาม ผู้เล่นส่วนใหญ่อยู่ ม.4 ถึง ม.5 ทำให้น้องอมอมเล่นแบกอายุชั้นลิฟต์ข้ามรุ่นมาหลายปี น้องอมอมร่วมในอะคาเดมีลีกจบเดือนตุลาคมอายุยังไม่เต็ม 13 เลยด้วยซ้ำ

แต่เป็นโชคที่นโยบายของนครนนท์ที่เห็นความสำคัญของเด็กสูง วอลเลย์บอลยุคใหม่ต้องมีนักกีฬาตัวสูง ๆ ไว้ปะทะเกมส์กับยุโรป-อเมริกาในระดับโลก น้องอมอมจึงถูกดันขึ้นมาเล่นในเลกสอง ของศึกวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก ฤดูกาล 2023/24 ซึ่งกำลังเข้าหาทีมเข้าสู่รอบไฟนอล เพื่อชิงความเป็นหนึ่งในปีนี้

และแล้วเมื่อ 6 มกราคม 2567 น้องอมอม จามิกรณ์ แคนแก้ว สวมเสื้อหมายเลข 18 ถูกส่งประเดิมสนามในเกมสฟบนครราชสีมา คิวมิน ซีวีซี นักตบหัวเสาหมายเลข 18 ทำได้ 3 คะแนน เป็นการสร้างประวัติศาสตร์ผู้เล่นอายุน้อยสุด 13 ปี 2 เดือน ที่ได้เล่นในไทยแลนด์ลีก ซึ่งจะเป็นสถิติที่ไม่มีใครทำลาย

ทั้งนี้น้องอมอมมีโครงสร้างกล้ามเนื้อยังถือว่าเติบโตไม่เต็มที่ทั้งนี้ทีมโค้ชวางแผนว่าดาวรุ่งร่างโย่งคนนี้จะถูกส่งลงเก็บประสบการณ์

อย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยนครนนท์เชื่อว่า น้องอมมอมจะมีบทบาทสำคัญกับวงการวอลเลย์บอลไทยในระยะยาวอย่างแน่นอน

ความโดดเด่นของสาวน้อยวอลเลย์ผู้นี้ทำให้ในวันที่ 13 มกราคม 2567 เพจวอลเลย์บอลเวียดนาม รายงานข่าวยกย่อง “น้องอมมอม” จามิกรณ์ แคนแก้ว วัย 13 ปี ของสโมสรวอลเลย์บอลนครนนท์ หลังได้ลงเล่นนัดแรกศึกวอลเลย์บอลไทยแลนด์ลีก 2023-24 เกมที่แพ้นครราชสีมา 0-3 เซต โดยระบุว่า “จามิกรณ์ เกิดปี 2010 แต่มีความสูง 180 เซนติเมตร ถือเป็นไข่มุกอันสดใสของวอลเลย์บอลไทย แม้ว่าจะแพ้นครราชสีมา แต่น้องอมมอมก็ทำได้ 3 คะแนน ถือเป็นโมเมนต์สำคัญที่น่าจดจำของดาวรุ่งผู้นี้”

หลังจากจบการแข่งขัน คุณแม่ของน้องอมมอม จามิกรณ์ แคนแก้ว ได้โพสต์ภาพพร้อมข้อความบันทึกความทรงจำที่แสนวิเศษว่า

“นัดแรกกับการลงสัมผัสเกมวอลเลย์บอลอาชีพไทยแลนด์ลีกครั้งแรก จามิกรณ์ แคนแก้ว ในวัย 13 ขวบปี แมตต์ความทรงจำของแม่ขอให้พัฒนาตนเองให้เก่ง ๆ เหมือนพี่ ๆ เนาะคะ”

ทางด้านจามิกรณ์ได้ให้สัมภาษณ์กับนักข่าว SN Sport ว่า

“หนูรู้สึกตื่นเต้น เพราะเป็นเกมส์แรกที่ได้ลงเล่น ส่วนการเจอกับโคราช ก็มีทั้งความกดดันและสนุก ยังไงหนูขอฝากให้กองเชียร์ติดตามเชียร์ทีมนครนนท์ด้วยนะคะ”

ด้านโค้ชของน้องอมมอมกล่าวว่า

“รูปร่างดีแล้ว รอเวลาพัฒนากล้ามเนื้อ ความว่องไว เรียนรู้เทคนิคกติการะดับทีมชาติไปเรื่อย ๆ อนาคตไปได้ไกล สูงได้อีกเกิน 180 เซนติเมตรแน่ ๆ และจะเป็นกำลังหลักให้กับทีมชุดใหญ่ในอีกไม่เกิน 7 ปี ขอเพียงตั้งใจฝึกฝนเรียนรู้ต่อไป รักษาสภาพร่างกายให้ดี และที่สำคัญต้องอดทน มีวินัย...

อนาคตทีมชาติไทยรออยู่อย่างแน่นอน

“ชมพู่”

สาวน้อยลูกครึ่งไทย-อิตาลี
คว้าเหรียญเงินกีฬายาวชน
โอลิมปิกฤดูหนาว

โดย สุทธิพงษ์ จินพงษ์

เยาวชนนักกีฬาสาวน้อยวัยใสนำชื่อเสียงมาสู่ประเทศชาติอีกครั้งหนึ่ง โดย “ชมพู่” นางสาวอาเยเซ กัมเปอล นักกีฬาทีมชาติไทยจาก สมาคมกีฬาสกีและสโนว์บอร์ดแห่งประเทศไทย สร้างประวัติศาสตร์ ให้ประเทศไทย ด้วยการคว้าเหรียญเงินการแข่งขัน “บอบสเลด” หรือกีฬาเลื่อนน้ำแข็ง ประเภทโมโนบ๊อบหญิง ในการแข่งขันกีฬายูธโอลิมปิกเกมส์ ฤดูหนาว ครั้งที่ 4 ที่เมืองคังวอน สาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ 22 มกราคม 2567 โดยที่เหรียญทองเป็นของ “มายา วอยด์” จากเดนมาร์ก และเหรียญทองแดง “มิฮาเอลา อเล็กเซีย แอนตอน” จากโรมาเนีย

ก่อนหน้านี้ชมพู่ได้เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายาวชนรายการ “Omega Youth series Competition 2023” สนามที่ 3 ที่เมืองพยองชาง ประเทศเกาหลีใต้ และสามารถคว้าอันดับ 2 มาครอง ทำให้ได้โควตาเข้าแข่งขันกีฬายาวชนโอลิมปิกฤดูหนาว 2024 ที่เมืองคังวอน และคว้าเหรียญเงินแรกในประวัติศาสตร์กีฬายูธโอลิมปิกเกมส์ ฤดูหนาว ให้กับประเทศไทย โดยเจ้าตัวจะได้รับเงินรางวัลจาก กองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ เป็นจำนวน 1,000,000 บาท

สำหรับประวัติของ “น้องชมพู่” หรือ “น้องแอน” อาเยเซ กัมเปอล วัย 17 ปี บิดาเป็นชาวอิตาลี มารดาเป็นคนไทย น้องชมพู่เกิดที่ประเทศอิตาลี แต่มาเติบโตที่เมืองไทย ในจังหวัดอุดรธานี ซึ่งเป็นภูมิลำเนาของมารดา ชมพู่จบชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 จากโรงเรียนมหาไถ่ อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ปัจจุบันกำลังศึกษา

มัธยมศึกษาตอนปลายที่โรงเรียนกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

“น้องชมพู” เริ่มต้นกีฬาฤดูหนาวจากกีฬาโรลเลอร์สกี และได้รับคัดเลือกเข้าร่วมโครงการกีฬาเรียนรู้กีฬาฤดูหนาว ที่จัดขึ้นตามความร่วมมือระหว่างสมาคมกีฬาสกีและสโนว์บอร์ดฯ กับ คณะกรรมการโอลิมปิกของเกาหลีใต้ เมื่อเดือนมิถุนายน ปี 2022 จากนั้น “น้องชมพู” ได้รับการคัดเลือกให้กลับไปเก็บตัวและฝึกฝน กีฬาบอบสเลจ (BobSleigh) ที่เกาหลีใต้จนประสบความสำเร็จดังที่กล่าวมา

กีฬาบอบสเลจ Bobsleigh หรือบอบสเลด bobsled เป็นการแข่งขัน “เลื่อนน้ำแข็ง” หรือที่เรียกว่า “สเลด” หมายถึง “รถล้อเลื่อน” หรือบางคนอาจใช้ว่า “กระสวย” ที่ทะยานไปบนพื้นน้ำแข็งด้วยความเร็วสูง

จุดเริ่มต้นของ บอบสเลด เกิดขึ้นในราวปี 1897 ที่ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ โดยกลุ่มนักท่องเที่ยวยุโรปเดินทางมาไกลไปบนหิมะ เพื่อเคลื่อนที่ไปข้างหน้าด้วยความเร็วแบบผ่นแรงและไม่ต้องใช้เครื่องยนต์ ต่อมาไอเดียดังกล่าวได้ขยายความนิยมออกไปยังนักท่องเที่ยวยาวอเมริกันและอังกฤษ

จากความนิยมเล่นมากขึ้นทั้งการเฝ้าดูลงเขา ไปจนถึงเล่นบนถนนหนทางสาธารณะ เหมือนอยู่ในสวนสนุก ทำให้บอบสเลด กลายเป็นกีฬา และถูกบรรจุในการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว เป็นครั้งแรกเมื่อปี 1924 ที่ชาโมนิซ์ ประเทศฝรั่งเศส

แม้จะเคยถูกพิจารณาจัดการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก เพราะมีค่าใช้จ่ายสูง แต่ในที่สุดก็ต้องกลับมาบรรจุแข่งขันอีกครั้ง เนื่องจากเป็นกีหายอดนิยมของผู้ที่ชื่นชอบ บวกกับนวัตกรรมเทคโนโลยีการสร้างเลื่อนน้ำแข็งที่ไม่ต่างกับการสร้างรถยนต์, จรวด หรือยานอวกาศ ทำให้การแข่งขันมีความตื่นเต้นมากขึ้น

กีฬาประเภทนี้ต้องอาศัยทักษะความแข็งแรงของร่างกาย และต้องใช้ทีมเวิร์คของผู้ที่เข้าร่วมแข่งขัน โดยบอบสเลด ประเภทชาย มีการเล่นแบบ 2 คน และ 4 คน ส่วนประเภทหญิง มีแบบ 2 คน และ 1 คน คือ โมโนบอบ (Monobob) ซึ่งชมพูส่วนน้อยชาวไทยเพิ่งจะคว้าเหรียญเงินมาได้สด ๆ ร้อน ๆ

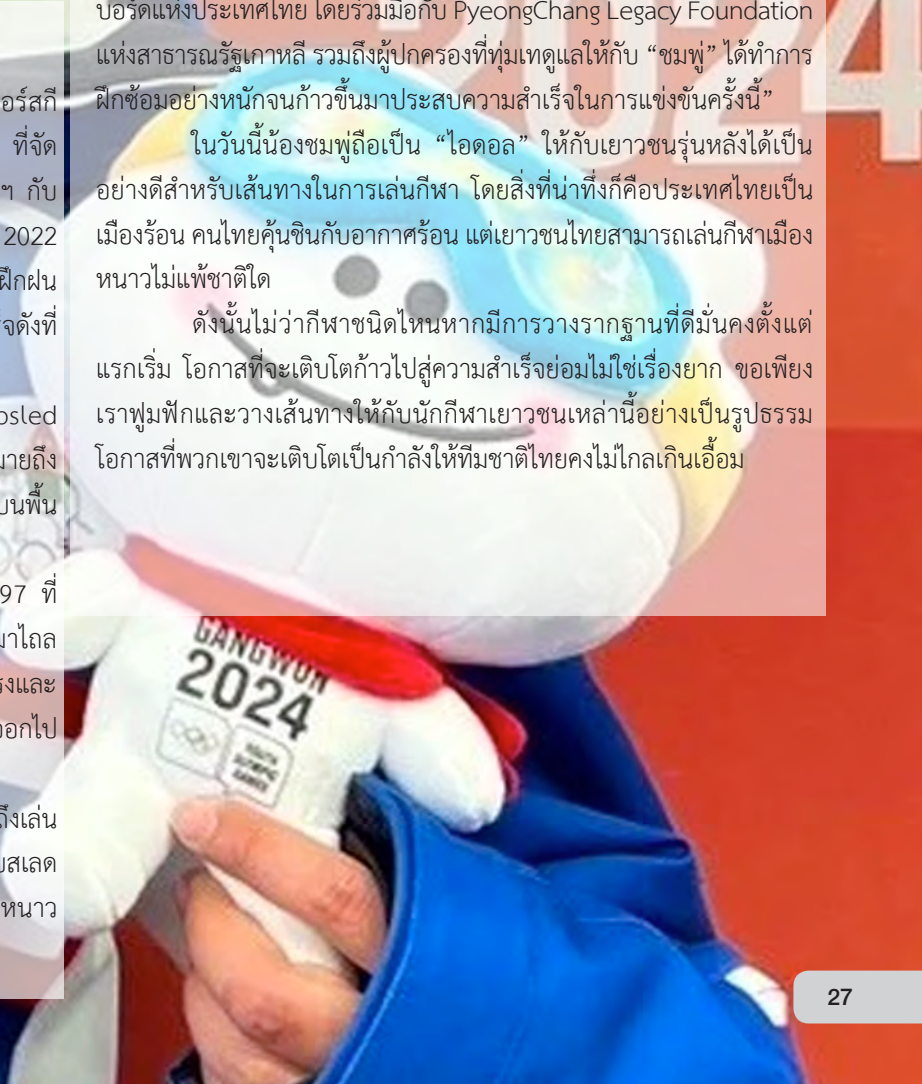
“ยูธโอลิมปิกเกมส์ฤดูหนาว” ครั้งนี้นับเป็นหนที่ 2 ของนักกีฬาเยาวชนไทยที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมประชันความแข็งแรงกับเหล่าชาติสมาชิกจากทั่วโลก ซึ่งคุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล กรรมการคณะกรรมการโอลิมปิกสากลกล่าวว่า

“ขอชื่นชมในความสามารถของ “ชมพู” อาเยเซ กัมเปอล นักกีฬาเยาวชนหญิงไทย ที่คว้าเหรียญประวัติศาสตร์ในการแข่งขัน ยูธโอลิมปิกเกมส์ฤดูหนาว ครั้งที่ 4 ที่เมืองคังวอน สาธารณรัฐเกาหลี จากกีฬาบอบสเลด (เลื่อนน้ำแข็ง) ประเภทโมโนบอบหญิง ให้กับประเทศไทยได้สำเร็จ นับเป็นจุดเริ่มต้นที่ยอดเยี่ยมให้กับเยาวชนไทยให้มาสนใจการแข่งขัน ยูธโอลิมปิกเกมส์ ฤดูหนาว และถือเป็นสัญญาณบวก ที่แม้เราจะอยู่ในโซนเมืองร้อน แต่ไม่มีอุปสรรคใดมาขวางกั้น ที่จะทำให้เราเล่นกีฬาในกลุ่มฤดูหนาวได้”

“ความสำเร็จที่เกิดขึ้นต้องขอบคุณไปยังสมาคมกีฬาสกีและสโนว์บอร์ดแห่งประเทศไทย โดยร่วมมือกับ PyeongChang Legacy Foundation แห่งสาธารณรัฐเกาหลี รวมถึงผู้ปกครองที่ทุ่มเทดูแลให้กับ “ชมพู” ได้ทำการฝึกซ้อมอย่างหนักจนก้าวขึ้นมาประสบความสำเร็จในการแข่งขันครั้งนี้”

ในวันนี้น้องชมพูถือเป็น “ไอดอล” ให้กับเยาวชนรุ่นหลังได้เป็นอย่างดีสำหรับเส้นทางในการเล่นกีฬา โดยสิ่งที่น่าทึ่งก็คือประเทศไทยเป็นเมืองร้อน คนไทยคุ้นชินกับอากาศร้อน แต่เยาวชนไทยสามารถเล่นกีฬาเมืองหนาวไม่แพ้ชาติใด

ดังนั้นไม่ว่ากีฬาชนิดไหนหากมีการวางรากฐานที่มั่นคงตั้งแต่แรกเริ่ม โอกาสที่จะเติบโตก้าวไปสู่ความสำเร็จย่อมไม่ใช่เรื่องยาก ขอเพียงเราทุ่มเทและวางแผนทางให้กับนักกีฬาเยาวชนเหล่านี้อย่างเป็นรูปธรรม โอกาสที่พวกเขาจะเติบโตเป็นกำลังให้ทีมชาติไทยคงไม่ไกลเกินเอื้อม

กดLikeได้เลย

“น้องปกป้อง” เด็กยอดกตัญญู รับจ้างหาเงินมาดูแลยาย

ชื่นชม “น้องปกป้อง” เด็กยอดกตัญญูรับจ้างหาเงินมาดูแลยาย
มนุษย์เราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีได้ แม้ชีวิตจะยากลำบาก แต่หากมีความมุ่งมั่นที่จะต่อสู้ ไม่ว่า อุปสรรคจะใหญ่โตขนาดไหน เราก็สามารถที่จะฝ่าฟันได้สำเร็จ เหมือนดังเช่นชีวิตของ ด.ช.ปกป้อง วงรักษา” วัย 14 ปี ซึ่งอาศัยอยู่กับบิดาที่มีปัญหาเรื่องสายตา และยายที่ป่วยติดเตียงที่บ้านห้วยเตยพัฒนา หมู่ที่ 14 ตำบลสระตะเคียน อำเภอลำดวน จังหวัดนครราชสีมาและเนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน ทำให้ ด.ช.ปกป้อง ต้องออกมารับจ้างทำงานหาเงินตั้งแต่จบ ป.6 เป็นเสาหลักให้กับครอบครัว โดยแต่ละวัน “น้องปกป้อง” จะตื่นตั้งแต่ 05.00 น. เดินทางไปรับจ้างแบกข้าวสารที่โรงสี และเมื่อสีข้าวเสร็จ ในช่วงสายก็จะไปรับจ้างต่อที่ร้านซ่อมรถจักรยานยนต์ ส่วนช่วงเย็นก็จะไปเข้าค่ายมวยเพื่อฝึกซ้อม นายจิระศักดิ์ จุลกระโทก อายุ 47 ปี เจ้าของโรงสีที่ “น้องปกป้อง” ไปทำงานด้วย บอกว่า น้องเคยมาซื้อข้าวสารที่โรงสีกับยาย ตอนนั้นน่าจะอยู่ ป.5 ตนเห็นว่าน้องเป็นเด็กดี มีความขยันและแข็งแรง จึงได้ชักชวนมาทำงานที่โรงสีด้วยเพื่อหวังจะให้น้องมีรายได้ไปดูแลครอบครัว ซึ่งน้องก็ทำงานดีมาตลอด ขยันขันแข็ง จึงให้ช่วยงานที่โรงสีมาตลอด และได้ฝากน้องให้ไปฝึกมวยที่ค่ายมวยด้วย เพื่อจะได้หารายได้เพิ่มอีกทางหนึ่ง

นับได้ว่า น้องปกป้องเป็นเด็กยอดกตัญญูอีกคน ที่มีความคิดจะช่วยเหลือครอบครัวตั้งแต่เล็กๆ โดยไม่หวั่นต่อความยากลำบาก

ins
sing
ess
nt

le global
between
develop-
rounding
dical
ations
compe-
pects. Such
operations
cont rati-
sumers-
t of tech-
sion driv-
progres-
tion, and
transfor-
mation and
s offer
nd pro-
cedent

and reform
west of the
space of the
ology
present
at pool
les and
its.
revels
y possi-
invest
relat
to some
the

Better
Improv
Success

The global econ-
a complex and
marked by a c-
some influence
into the means
trends, it beco-
fected under-
ing the broad-

One of the
global econo-
market sent
opments. On
national tra-
sions, and a
continue to s-

The round
form of trade
vestment dis-
tions for local

Technolo-
found in the
The rapid as-
genes, and
shaping indi-
modes of pro-

While the
ities for incre-
dity, they al-
job displac-

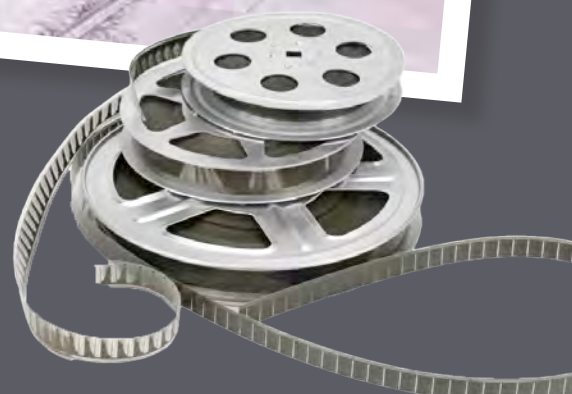
The labor
transfor-
the rise

โบกรถย่านวังบูรพา
เจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรขณะปฏิบัติหน้าที่หน้า
โรงหนังแกรนด์ ย่านวังบูรพา เมื่อ พ.ศ.2511

ภาพจาก FB 77PPP

สามล้อถีบหน้าหัวลำโพง
บรรยากาศหน้าสถานีรถไฟหัวลำโพงที่มีสามล้อถีบ
รอรับผู้โดยสาร เมื่อ พ.ศ.2502
ภาพจาก FB Image Source

จักรยานสนามหลวง

จักรยานให้เช่าที่ท้องสนามหลวง เมื่อ พ.ศ.2519
สำหรับผู้ที่ต้องการออกกำลัง ()

ภาพจาก FB ประตูนู๋อดีต

สถานีบ้านไผ่

ชายหนุ่ม 3 คน รอรถไฟที่กำลังเข้าเทียบสถานี
บ้านไผ่ เมื่อปี 2500

ภาพจาก FB फिल्मหลงยุค

